

(Jegyzetbe ? /

0. 0
Lovat lopott Fehér László
A fekete halom alól,
Kantárostul, pórócostul,
~~Mindenféle~~ szerszámostul.

Utánna ment Gönc várossa,
Őtet fogni, hogy meglássa, /:

Bátyám, bátyám, édes bátyám,
Aluszol-e vagy meghóttál?
Nem aluszom, nem hóttam meg,
Csak terulad gondolkozom.

Hugom, hugon, Fehér Anna,
Ne add hozzá te magadot,
Szüzességed es elromlik,
Ingemet is felaksztnak.

Kint csöngetnek, pöngetnek,
Talán a bátyámat viszik,
Nem a te bátyádat viszik,
Katonáim masiroznak.

Bátyám, bátyám, Fehér László,
Aluszol-e vagy meghóttál?

-S felel a börtönőr-:

A te bátyád ne itt keresd,
Zöld erdőbe, sik mezőbe,
Akasztófa tetejibe.

Mosdóvize vérré váljon,
Törülköző longot vessen,
Mikor felüll a lovára,
Lova lába jes kitörjön!

Sebestyán Ferencné, 1905/Bukovinai székely/

Éfél után egy órakor
Mi zörög az ablakodon?
Lovam viszik itatásra,
Annak zörög a zablája.
Éfél után három óra,
Aluszol-é Fehér Anna?
Nem aluszom, nem nyughatom,
Mert sok lánc zörgését hallom.
Csak alugyál, csak nyugodjál,
Bátyádrul ne gondulkodjál,
A bátyád a jobb kéz felől,
Barátja a bal kéz felől.
Nem szól erre Fehér Anna,
Elsiet a fojosóra,
Fojosórol a rostéjra,
Onnan beszóll a bátyjának.
Fehér László, édös bátyám,
Aluszol-é, vagy meghóttál?
Kiszólnak a többi rabok,
Ne itt keresd a bátyádot.
Zöld erdőben, zöld mezőben,
Akasztófa tetjibe,
Ott keressed a bátyádot,
A börtönbe már nem találod.
Átkozott légy hadnagy uram,
Mosdóvized vérré váljon,
Türüközöd lobbott vessen,
A szappanyod kövé váljon,
Tégöd Isten meg ne áldjon!

Törökkoppány, Sümegi Györgyné, 1936.

Isten jó nap hadnagy uram!
Adjon Isten édes hugom!
Miért jöttél édes hugom?
Majd megmondom hadnagy uram.

A bátyámat ha kiadná,
Az Isten is megáldaná,
A bátyádat én kiadaom,
Ha egy éjjel veled alszom.

Nem szólt erre Fehér Anna,
Csak elment a fojoróra,
Fojosórol a rostéjra,
Hogy akadna a bátyára.

Isten jó nap édes bátyám!
Adjon Isten édes hugom!
Én tégedet kiváttalak,
Hadnagy úrral velehálok.

Ne hálj vele a huncfuttal,
Az akasztani valóval,
Keányságodat elveszi,
A bátyád agyonlöveti.

Nem szólt erre Fehér Anna,
Csak elment a fojosóra,
Fojosórol a szobába,
Lefeküdt a nyoszójára.

Aluszol-e Fehér Anna?
Isten-adta szép vianna,
Nem alhatok, nem nyughatok,
Mert sok láncnak zörét hallom.

Aluszol-e Fehér Anna?
Isten-adta szép Dianna,
Nem alhatok, nem nyughatok,
Mert nagy puska lövést hallok.

Csak alügyál, csal nyugodjál,
A bátyádnak vége van már,
Átkozott légy hadnagy uram,
Átkozott légy hadnagy uram!

Viz előtted megáradjon,
Sár utánad fölfakadjon,
Lovad lába megbotoljon,
Téged a sárba gázoljon.

Mosdóvized vérré váljon,
Kendőruhád meggyulladjon,
A könyered kővé váljon,
Az is soha meg ne áldjon!

Tizenhárom szekér-szalma
Rohadjon el az ágyadba,
Tizenhárom nagy patika
Ürüljön ki a számodra!

Tizenhárom nagy patika,
Ürüljön ki a számodra!

Tihany/Kapoly/, Pintér Pálné, 1911.

Fehér László lovát lopott
A fekete högyek alatt,
Mindönféle szerszámostul,
Még pedig a hadnagy urtól.

Fehér Anna hogy megtudta,
Hogy a bátyja fogva volna,
Fogd be kocsis a lovakat,
Rakj mellém sok aranyokat.

Adjon Isten hadnagy uram!
Fogad Isten Fehér Anna!
Kiváttanám a bátyámat,
Ha aranyér, ha ezüstér.

Fehér Anna kis galambom!
A bátyádat én kiadom,
Kiadom én a bátyádot,
Ha az éjjel vélem hállassz.

Nem szólt semmit Fehér Anna,
Elsiet a fojosóra,
Fojosórol a rostéjra,
Onnan beszóll a bátyjának.

Fehér László, édös bátyám!
Aluszol-é, vagy nyugodol?
Nem aluszom, nem nyughatom,
Most is rólad gondolkodom.

Édös bátyám, kiváttolak,
Véle hálok a hadnaggyal,
Ne hálj véle a hadnaggyal,
Az akasztófára valóval.

Édös hugom, ne higj neki,
Néköd szüzösségöd vöszi,
Néköd szüzösségöd vöszi,
Bátyádnak a fejét vészi.

Nem szóll erre Fehér Anna,
Elsétál a fojosóra,
Fojosórol a szobába,
Fölfekszik a nyoszolóro.

*

Fehér László lovat lopott
A fekete halmok alatt,
Minden nyereg szerszámostul,
Szines fékkel, kantántárostul.

Utána ment Gönc városa,
Hogy ötet fogni meglássa,
És a szomszéd faluiból,
Ugyancsak mind hadnagyostol.

Isten jó nap édes fiam!
Adjon Isten hadnagy uram!
Miért jöttetek hadnagy uram?
Majd megmondom édes fiam!

Van-e anyád, van-e apád,
Van-e egy édes hugocskád?
Nincsen anyám, nincsen apám,
Van egy gyönyörű hugocskám!

Mi a neved édes fiam?
Majd megmondom hadnagy uram!
Fehér lábu a lovamnak,
Fehér Anna a hugomnak.

Nem kérdem én a lovadat,
Sem a szajha te hugodat,
Csak azt mondd meg, mi a neved?
Mer másképp rossz teveled.

Fehér László az én nevem,
Megmondani én megmerem,
Hogy engemet annak hívják,
Én utánam nagyon vannak.

Fogjátok el a huncfutot,
Az ekasztófára valót,
Tegyétek le a börtönbe,
Annak is a legméjébe.

Fehér Anna meghallotta,
Hogy a bátyja el van fogva,
Befogatta a lovakat,
Melléje rakott aranyakat.

Tisztösségöd is elvöszí,
Szögény bátyád fejét vöszí.

Éfél után egy az óra,
Aluszol-é Fehér Anna?
Ném aluszok, ébren vagyok,
Nagy lánczörgésöket hallok,

Éfél után három óra,
Alugy, alügy Fehér Anna!
Vége van már a bátyádnak,
Annak a rabló betyárnak.

Elátkozlak hazug biró, /*Mögállj elátkozott biró!*
Mosdóvized vérré váljon,
Türölköződ lobbot vessön,
A jó Isten mög né mentsén.

Somogyudvarhely, Kuti
Györgyné, Tóth Mária, 1914.

Mégállj elátkozott bíró!
Mosdóvized vérré váljon,
Türülköződ lobbott vessén,
A jó Isten mög né mentsén!
Türülköződ lobbott vessön,
A jó Isten mög né mentsön!
Somogyudvarhely, Jakab Gézáné, 1912
Székely Margit, 1913.
Győri Mihályné, 1917-

A Fekete halom alatt
Fehér László lopva maradt, /... fogva... /
Minden kocsi szerszámostul,
Piros bársony-paplanyostul.
Fogd be kocsis állókat,
Rakj a kocsira aranyakat, /... Kocsiba... /
Rakj a kocsira aranyakat,
Vékába, a puttonyokba. /... a huszasokat /
Fehér Anna tüstént mégyen
A vármégye udvarába,
Fojosóról fojosóra
A főbíró szobájába.
Adjon Isten bíró uram!
Hoztam önnek sok aranyakat,
Hoztam önnek sok aranyakat,
Ha kiadná a bátyámat.
Fehér Anna, Fehér Anna!
Nem köll neköm ez aranyadat,
Háljál velem egy éjszaka,
Bátyád mögszabadul még ma.
Fehér Anna tüstént mégyen
A vármégye udvarába,
Fojosóról fojosóra,
A bátyjának rostéjjára. /... rostéjjához /,
Fehér László édös bátyám!
Hallod-e, mit mond a bíró?
Háljak vele egy éjszaka,
Mögszabadul bátyám még ma.
Fehér Anna édös hugom!
Né higgy a kutya bírónk,

D O

A Feketes halom alatt
Fehér László fogva maradt,
Minden kocsi, szerszámostul,
Piros bárson paplanyostul.

Fogd be kocsis a lovakat,
Rakj a kocsiba aranyat,
Rakj a kocsiba aranyat,
Vékával a huszasokat.

Fehér Anna tüstént möggyen
A vármöggye udvarába,
Fojosóról fojosóra
A főbiró szobájába.

Adjon Isten biró uram!
Hoztam önnek sok aranyat,
Hoztam önnek sok aranyat,
Ha kianná a bátyámat.

Fehér Anna, Fehér Anna!
Nem köll nékem az aranyad,
Háljál velem egy éjszaka,
Bátyád megszabadul még ma.

Fehér Anna tüstént möggyen,
A vármöggye udvarába,
Fojosóról fojosóra,

Kedves bátyja rostéjára. / A bátyjának..... /

Kedves bátyám, Fehér László! / Fehér László, kedős bátyám! /

Mit mondott a kutya biró: / Hallod-e, mit mond a... /

Háljak vele egy éjszaka,

Bátyám megszabadul még ma. / Fehér Anna, kedős hugom! /

Kedves hugom Fehér Anna!

Né hallgass té a biróra, /... higgy a kutya birónak),

Tisztösséged is elvöszi,

Kedves bátyád fejét veszti. / Szegény..... /

Éfél után egy az óra,
Aluszol-e fehér Anna?
Ébren vagyok, ném aluszok,
Nagy lánczörgésöket hallok.

Éfél utána három óra,
Aludj, nyugodj Fehér Anna!
Vége van már a bátyádnak,

Annak a huncfut betyárnek. /... rabló... /

Fehér László lovat lopott,
Életében sokat lopott,
Az ustora akkorát szült,
Hét várnagyára elhallott.

A zsendárok ezt mégtudták,
Fehér Lászlót el is fogták,
Elvitték az idegenbe,
Az ilovai börtönbe.

Fehér Anna meghallotta,
Hogy a bátyja bű van esugva,
Fogjál be kocsis hat lovat,
Viszünk bátyámnak ara yat.

Száz ezüstöt, száz aranyat,
Kiváttatom a bátyámat.

Jó reggelt té börtöntartó!
Itt van-é a Fehér László?
Hoztam néked száz aranyat,
Kiváttatom a bátyámat.

Nem kell nékem száz aranyad,
Csak éjjel veled hállok,
Ha éjjel veled hállok,
Kiváttatom a bátyámat?

Éjjel után éjjel érkező
Csirg-csörög az újveres,
Halled-e té börtöntartó!
Hozni viszik a Fehér László?

Nem - té bátyámat viszik,
Hamar his pejlavon iznik,
Anny annak minden lánc,
A nak csörög a szabója.

Jó reggelt ti többi rabok!
Itt van-é a Fehér László?
Né itt keresd a bátyádat,
Zöld erdőbe, sük mezőbe.

Zöld erdőben, sük mezőbe,
Ikkantúf: tetajúba.

Átkoz'son nem szok'son,
Viz elötted megiradjon,
Kocsávizet vérré vőljon,
Tűzlikűzői lehetnek börtön!
Ahán csillag van az égben,
Annyi feladéted legyen,
Ahány fűszál van Jében,
Annyi bölcső kevés legyen.

Adánd, Horváth Ferencné, 1910.

Fehér Anna

Fehér László lovat lopott
A fekete hegyék alatt,
Ojjant durrant ostorával,
Behallatszott Gönc várába.
Göncváriak meghallották,
Fehér Lászlót el is fogták,
Ki kaszával, ki kapával,
Ki kétágu vazsvellával.

Fehér Anna meghallotta,
Hogy a bátyja el van fogva,
Rögtön szalad kocsissához,
Az istálló ajtajához.

Fogd be kocsis a lovakat,
Tédd föl véka aranyomat!
Még sém állunk Gönc váráig,
A nagy tömlőc ajtajáig.

Horvát Miklós tömlőgazda!
Adjon még az égek ura!
Adjok egy véka aranyat,
Szabadítsd ki a bátyánkat!

Nem kell vékem az aranyiad,
Légy az anyém ez éjcaka,
Légy az anyém ez éjcaka,
Bátyid szabadul hajnalban.

Horvát Miklós tömlőgazda!
Mi törög az udvarodon?
Lovam viszik itatni,
Aranykantár, aranycebla.

Nem lovat visznek itatni,
Bátyim viszik akasztani,
Horvát Miklós tömlőgazda,
Verjen még az égek ura!

Becsületemet elvették,
Bátyámnak fejét vetették.

○ Fehér László

Fehér László levat lepott
A fekete könyvek alatt,
Utána megy Déve-vára,
Hogy a bátyját fogva lássa.

Fehér Anna meghallotta,
Hogy a bátyja el van fogva,
Fogd be kocsis a lovakat,
Makd rá minden aranyomat.

Szép jó estét hadnagy uram!
Minek jöttél édes húgom?
A bátyánér hadnagy uram,
Hoztam éjsz aranyokat!

Ne kell nékem az aranyod,
Csak hájj velem, édes húgom,
Ha j a néjjet velem töltöd,
A bátyádat megmémenthetöd.

Ha j a néjjet velem töltöd,
Bátyád fejét megmémenthetöd.

Milencet ütött az óra,
Alussol-é Fehér Anna?
Ném alussol, jaj, ném bírók,
Bátyádat szögét hallod.

Dícsöt ütött más az óra,
Alussol-é Fehér Anna?
Ném alussol, jaj, ném bírók,
Bátyádat szögét hallod!

Harminceket üt az óra,
Alussol-é Fehér Anna?
Csak aludjál, csak nyugodjál,
A bátyádnak feje nincs már.

Fehér Anna meghallotta,
Hogy a bátyja még van hallva,
A hadnagyot megátkozta,
Bírók várát a földre gyűrt!

Bőszöcsöd löböl a verőn,
Kessdóvized v. ...
A jó Istent ...
Bírók soha meg ...

Bőhőnye, ... István, 1904.

Fehér László

Fehér László lovat lopott,
Ostorával nagyot csapott,
Ostorának patkánása
Behallatszott Fehérvárra.

Na, tollasok, rajta, rajta!
Fehér László el van fogva,
Fehér László el van fogva,
Vallatásra van szoritva.

Van-e apád, van-e anyád,
Van-e gyönyörű hugocskád?
Nincsen apám, nincsen anyám,
Van egy gyönyörű hugocskám.

Annak neve Fehér Anna,
Lent lakik a fehér házba,
Lent lakik a fehér házba,
Virág nyilik ablakába.

Fehér Anna meghallotta,
Hogy a bátyja el van fogva,
Leszalad az istállóba,
Az istálló ajtajába.

Fogd be kocsis a lovat,
Rakj föl ezüstöt, aranyat,
Holnap megyünk Fehérvárra,
Bátyám szabadítására.

Agyonisten bíró uram!
Agyonisten édes lányom!
Hoztam ezüstöt, aranyat,
Szabadíts meg a bátyámat.

Nem kell nekem az aranyad,
Háljál velem az éjszaka,
Háljál velem az ájszaka,
Szabad lesz az egy érára.

Fehér Anna erre nem szólt,
Sirva sétál a fojosón,
Fojosóról fojósóra,
Megy a bátyja rostájjára.

Hallod-e te édes bátyám!
Ébren vagy-e vagy meghaltál?
Ébren vagyok, nem aluszok,,
Csak felőled álmodozok.

Hallod-e te édes bátyám!
Azt mondta a kutya bíró,
Háljak vele az éjszaka,
Szabad leszel egy órára.

Ne hálj avval a ganéjval,
Az akasztófa-virággal,
Te elveszted lányságodat,
Nékem meg a fejem veszi.

Átkozódní nem szokásom,
Mosdóvized vérré váljon,
Törülköződ lobbot vessen,
Isten attól meg ne mentsen.

Tizenhárom szekér szalma,
Rohadjon el az ágyadba,
Tizenhárom sor patika
Ürüljön ki a számodra.

Tizenhárom esztendőre
Vigyenek a temetőbe,
Tizenhárom esztendőre
Elvitték a temetőbe.

Berzence, Banics Károly, 1932.

(A szöveg eredetileg a "Fehér László" című műve alapján készült.)

Fehér László

Fehér László lovat lopott
A fekete halom alatt,
Fehér László el vagy fogva,
Vallatásra vagy szólítva.

Van-é apád, van-é anyád,
Van-é gyönyörű hugocskád?
Nincsen apám, nincsen anyám,
Van egy gyönyörű hugocskám.

Fehér Anna meghallotta,
Hogy a bátyja el van fogva,
Fut az istálló ajtóba,
Osztán mondja a kocsisnak.

Fogd be kocsis a lovakat,
Rakjál rájuk szinaranyat,
Elmegyünk mi hosszú utra,
Bátyám szabadulására.

Agyonisten bíró uram!
Agyonisten, agyonisten!
Hoztam neked szinaranyat,
Szabadítsd meg a bátyámat!

Nem kell nekem szinaranyad,
Csak az éjjel háljál belem,
Hájjál velem az éjcaka,
Szabad lesz az egy órára.

Fehér Anna nem szólt sémmit,
Hátrafordult és elindult,
Fojosóról fojosóra,
Megy a börtön ajtajára.

Agyonisten édes bátyám!
Ébren vagy-é vagy meghaltál?
Ébren vagyok, nem aluszok,
Csak felőled álmodozok.

Hallod-e te édes bátyám!
Bíró uram mondja nékem,
Háljálj vele az éjcaka,
Szabad leszöl egy órára.

Né hálj vele a disznóval,
Az akasztani valóval,
Néked lányságod elvész,
Nekem pedig fejem vész.
Néked lányságod elvész,
Nekem pedig fejem vész.

Berzence, Horváth György, 1906,
Szabó István, 1903.

Fehér László

Fehér László lovat lopott
A fekete hegyek alatt,
Ojjant durrant ostorával,
Behallatszik Gönc várába.

Göncváriak meghallották,
Fehér Lászlót körbefogták,
Ki kaszával, ki kapával,
Ki négyágú vasvellaival.

Fehér Anna meghallotta,
Hogy a bátyja el van fogva,
Mingyár futott kocsissához,
Az istálló ajtajához.

Fogd be kocsis a lovakat,
Tedd fel véka aranyadat,
Meg sém állunk Göncváráig,
A nagy tömlőc ajtajáig.

Horvát Miklós tömlőcgazda!
Aldjon még az egek ura!
Hoztam egy véka aranyat,
Szabadítsd ki a bátyámat!

Nem kell nékem az aranyad,
Légy az enyém az éjszaka,
Légy az enyém az éjszaka,
Bátyád szabadul hajnalba.

Efél után óra három,
Mégsem alszik Fehér Anna,
Hogy aludna, hogy nyomozna,
Mikor nagy lánczörgést halla?

Efél után három óra,
Mégsem alszik Fehér Anna,
Aludj, aludj, Fehér Anna,
Bátyád szabadul hajnalba.

Hogy aludnék, hogy nyugodnék,
Mikor nagy lánczörgést hallok?
Lovat visznek itatóra,
Aranykantár a szájába.

Horvát Miklós tömlőcgazda!
Verjen még az egek ura!
Becsületemet elvetted,
Bátyámnak fejét vétetted.

Somogysámsoni asszonyok

Fehér Anna

Fehér Anna hogy megtudta,
Hogy a bátyja fogva vala,
Fehér Anna hogy megtudta,
Hogy a bátyja fogva vala,
Fogd be kocsis a lovakat,
Rakj melém sok aranyokat,
Fogd be kocsis a lovakat,
Rakj mellém sok aranyokat.

Jó nap Isten hadnagy uram!
Fogad Isten Fejér Anna!
Hadnagy uram, arra kérem,
Ha j/a bátyámat kiadja,
Kiadom én Fehér Anna,
Kiadom én a bátyádat,
Kiadom én a bátyádot,
Ha j/a zéjjel veled hálok.

Fehér Anna hátrafordult,
Elsétál a folosóra,
Folosórol a tömlöcbe,
Annak is a fenekére.

Jó nap Isten, édes bátyám!
Fogadj Isten édes hugom!
Édes bátyám kiváttalak,
Hadnagy úrral veled hálok.

Ne hálj véle a huncfuttal,
Az akasztani valóval,
Szüzességedet elveszi,
Bátyádnak a fejét vesztí.

Fejér Anna hátrafordult,
Felsétál a folosóra,
Folosórol föl a házba,
A hadnagy úr szobájába.

Aluszol-é Fehér Anna?
Lölkömadta gyöngyharmata,
Ném aluszok, ném nyughatok,
Mert sok lánczöréket hallok.

Csak alugyál, csak nyugodjál,
A béresek fáért járnak,
A béresek fáér járnak,
Azok zörgetik a láncot.

Aluszol-é Fejér Anna?
Lölkömadta gyöngyharmata,
Ném aluszok, ném nyughatok,
Mert sok puskalövést hallok.

Csak alugyál, csak nyugodjál,
A bátyádnak vége van már,
Csak alugyál, csak nyugodjál,
A bátyádnak vége van már.

Vakujjon még hadnagy uram,
Vakujjon még hadnagy uram,
Szüzességemet elvötte,
Bátyámnak a fejét vötte.

Kisbárapáti, Csordás József, 1909.

224 1
Havod-e k...
6.1. beca

A halálra ítélt huga
/Fehér László/

Fehér László lovat lopott,
Biróságra el is jutott,
Elitelték kötél által,
Sűrű erdő közepébe.

Fogd be kocsis a lovadat,
Rakjunk rája sok aranyat,
Hónap megyünk hosszú juttra,
Bátyám szabadittására,

Anyonisten biró uram!
Agyonisten, ami nincsen!
Hoztam néked sok aranyat,
Szabadítsd meg a bátyámat!

Nem kell nékem az aranyad,
Hájjál velem egy éjszakát,
Hájjál velem egy éjszakát,
Szabad lesz ő nyóc órára.

Erre Anna nem szól semmit,
Végigsétál a fojosón,
Fojosóruul fojosóra,
Megy a bátyja zárkájára.

Halod-ékend, édes bátyám,
Mit beszél a kutya biró?
Hájjak vele egy éjszakát,
Szabad lesz ő nyóc órára.

Ne hallagss te a biróra,
Akasztófára valóra,
Mett/Néked lányságodat veszi,
Nekem pedig életemet.

Erre Anna nem szólt semmit,
Végigsétál a fojosón,
Fojosóruul fojosóra,
Megy a biró udvarába.

Halod-e kend, drága biró,
Hálok veled egy éjszakát,
Hálok veled egy éjszakát,
Szabadítsd meg a bátyámat!

Halod-e kend, édes biró,
Mi zörög kend udvarába?
Lovat visznek itatásra,
Zabla csörög a szájába.

Biró, biró, kutya biró,
Átkozásom nem szokásom,
Átkozásom nem szokásom,
Verjen meg a sóhajtásom!

Mosdóvized vérré váljon,
Törülköződ lángot hányjon,
Tizenhárom sor patika
Ürüljön ki a számodra!

Tizenhárom sor patika
Ürüljön ki a számodra,
Tizenhárom kocsi szalma
Rohadjon el mind alattad!

Kaposszentjakab, Ráduly István, 1831.
Cigány.

"..én ezt tartam kb.1940-ben édes-
apámtul Pápán...ő Székelyudvar-
helyről jött át.."

A halálra ítélt húga
/Fehér László/

Fehér László lovat lopott
A fekete hegyek alatt,
Nagyot durrant az ostora,
Behallott a várkapuba.

Fehér Anna meghallotta,
Hogy a bátyja fogva volna,
Fogd be kocsis a lovakat,
Rakj mellém sok aranyokat.

Jó nap, jó nap bíró uram!
Fogadj Isten Fehér Anna!
Miért jöttél Fehér Anna?
Azért jöttem hadnagy uram,

Ha já bátyámat kiadná,
Az Isten is megáldaná.

Én a bátyádat kiadom,
Ha já zéjjel veled hálok,
Ném szólt erre Fehér Anna,
Csak elmént a fojosóra.

Fojosoról fojosóra,
Ráfeküdt a fehér ágyra,
Fojosóról fojosóra,
Ráfeküdt a fehér ágyra.

Jó nap, jó nap, édes bátyám!
Fogadj Isten, kedves hugám!
Miért jöttél kedves hugám?
Azér jöttem édes bátyám,

Én tégedét kiváltalak,
Hadnagy úrral véle hálok!
Né hálj véle a huncfuttal,
Az akasztahyi valóval!

Szüzességedet elveszi,
Bátyádnak fejét véteti!
Ném szólt erre Fehér Anna,
Csak elmént a fojosóra,
Fojosóruul, fojosóra,
Ráfeküdt a vetett ágyra.

Átkozott légy hadnagy uram,
Mozsdóvized vérré váljon,
Törülköződ lobbot vessen,
A jó Isten meg né mentsen!

Mért átkozol Fehér Anna,
Kincsemadta szép viholá?
Majd szédetek zöld ágakat,
Abból szedhetsz szüzkoszorút.
Éjjel-nappal mindig szedjed,
Éjjel-nappal mindig kössed,
Aki egyszerű hadnaggyal hál,
Ném lesz abból többé szüz lány!

Hetes, Sámikné, Pettendi Lidia, 1885.

L. Vidék...
Vidék...
nem...
m...
m...

X Sági biróné

Jó estét, jó estét,
Sági biróné asszony!
Itthol van-e a lánya,
Az én kedves galambom?

Itthol van, od bent van
A belső szobába,
Jóizüen aluszik
A paplanyos ágyába.

Mönjen be költse föl,
Küldje el a bálba!
Zöld sejömszoknyáját
Kösse a derekára!

Szép brunel-cipőjét
Huzza a lábára!

Hangászok, hangászok,
Sági-beli hangászok!
Ezt a hátát reggelig,
Ma reggelig huzzátok!

Eressz ki kicsikét,
Eressz ki pihenni!
Szép brunel-cipőmből
Vádot kiönteni.

Nem lehet kimönni,
Nem lehet pihenni!
Szép brunel-cipődből
Vérödet kiönteni.

Jó reggelt, jó reggelt,
Sági biróné asszony!
Ugy hallottam, az éjjel,
Hogy möghalt a menyasszony?

Möghalt már, möghalt már,
El ize van temedve,
Az a hitfány rongy embör
Szenved a börtönbe.

Verje mög az Isten
Az oj édsanyát,
Ki estétől röggelig
Bálba hagyja a lányát!

Szenna, Fekete József, 1886

Jó j/estét, jó j/estét!
Sági biróné asszony,
Itthol van-e a lánya
Az én kedves galambom?
Itthol van, od benn van,
Od benn a szobában,
Jóizüen aluszik
A paplanyos ágyába.
Menjen be, hívja ki,
Küldje el a bálba,
Pici bruner-cipőjét
Huzza fel a lábára!
Szép sejemszoknyáját
Kösse a derekára!
Huzzátok cigányok!
Estétől reggelig,
Most mulatok kedvemre
De nem a szeretőmmel.
Engedj ki pihenni!
Nem lehet pihenni,
Pici bruner-cipődből
Véredet kiönteni.
Verje meg az Isten
Azt az édesanyát,
Ki estétől reggelig
Bálba hagyja a lányát.
Kaposvár/Várda/, Tölösi Györgyné, 1928.

Jó estét, jó estét!
Sági biróné asszony,
Itthol van-e a lánya,
Az én kedves galambom?
Itthol van, itthol van,

Eressze el a bálban,
Szép brumel-cipőjét
Huzza fel a lábára.

Hangászok, hangászok!
Reggelig huzzátok,
Hadd mulatok kedvemre
A kedves szeretőmmel.

Icikém, picikém,
Pihenjünk kicsikét,
A szép brumel-cipőből
A véreget kiöntenyi.

Nem lehet pihenni,
Nem lehet pihenni!
A szép brumel-cipőből
A vérdet kiönteni.

Verje mög az Isten
Azt az édesenyát,
Ki estétől reggelig
Bálbe hagyja e lányát!

Csombárd/Osztópán/, Ivánczai Imre, 1904.

X Sági bíró lánya

Jó estét, jó estét,
Sági bíróné asszony!
Itthon van a lánya,
A szép Mariskája?

Itthon van, itthon van,
Alszik a szobába,
Jó izüen alszik a
Zöld paplanyos ágyába.

Menjen be, keltse föl,
Küldje el a bálba,
Szép bruner-cipőjét
Huzza föl a lábára!
Három aranygyűrűjét
Huzza az ujjára!

Hangászok, hangászok!
Reggelig huzzátok!
Reggelig huzzátok,
Míg a babám elfárad.

Erressz ki, erressz ki,
Egy kicsit pihenni!
Szép bruner-cipőből
Piros várem kiütem.

Nem lehet kimenni,
nem lehet pihenni,
Szép bruner-cipőből
Piross várem kiütem!

Verje meg, verje meg
A jó Isten az anyát,
ki reggeltől estélig
Bálba hagyta a lányát.

Verje meg, verje meg,
Veretlen ne hagyja,
Ki a lányát estélig
A bálba ott hagyta.

Magasapuszta, Sebők Józsefnek, 1910.

x Jó estét, jó estét!
 Sági biróné asszony,
 Itthon van-e a lánya,
 Az a híres menyasszony?
 Itthon van, ott benn van,
 A belső szobába,
 Jóízűen aluszik
 Paplanyos ágyába.
 Menjen be, költse föl,
 Küldje el a bálba,
 Szép briner-cipőjét
 Huzza fel a lábáta!
 Elmentek, elmentek
 Arra a nagy vigaságra,
 Hol estétől reggelig
 Nem lesz neki nyugvása.
 Angyalom, picikém,
 Eressz ki pihenni!
 Szép briner-cipőből
 Véremet kiönteni!
 Nem lehet kimennei,
 Nem lehet pihenni!
 Szép briner-cipőből
 Véredet kiönteni.
 Hangászok, halljátok?
 Reggelig azt huzzátok,
 Ha az enyém nem leszöl,
 Másé nem szabad lenni!
 Hangászok, hangászok!
 Reggelig ezt huzzátok,
 Az én kedves rózsámnak,
 Sági biró lányának.
 Jó reggelt, jó reggelt!
 Sági biróné asszony,
 Ugy hallottam, az éjjel,
 Hogy megholt a kisasszony.

Megholt már, megholt már,
 El is van temetve,
 Te meg hitván, rongy ember
 Szenvedsz a börtönbe.

Keszthely, özv. Bargai/Baranyai/
 Péterné, 1898.

Jó estét, jó estét!
Sági biróné asszony,
Itthon van-e a lánya,
Az a kedves menyasszony?
Itthon van, itthon van,
A belső szobába,
Jóízűen aluszik
A paplanyos ágyába.
Menjen be, költse föl,
Küldje el a bálba,
A szép bluner-cipellőjét
Huzza a lábára!

Nem lehet kimennyi,
Nem lehet elmennyi
A szép bluner-cipellőjét
Nem lehet fölvenni.

Huzátok hangászok!
Estétől reggelig,
Most mulatok kedvemre
Sági biró lányával,
Azzal a barnával.

Icikém, picikém,
Engedj már pihennem!
A szép bluner-cipellőmből
A vért kiöntenem!

Nem lehet kimennyi,
Nem lehet pihennyi!
A szép bluner-cipellődből
Véredet kiöntenyi.

Verje meg az Isten
Azt az édesanyát,
Ki reggeltől estélig
Táncba ereszti lányát!

Tikos, Sifter Boldizsár, 1895

4

Jó estét, jó estét!
 Sági bironé asszony,
 Hát a lánya hol van,
 A picike galambon?
 Od bent van, od bent van,
 A belső szobába,
 Jóízűen aluszik
 A paplanyos ágyába.
 Menjen be, keltsse föl,
 Küldje el a báiba,
 Szép bruner-cipőjét
 Huzza föl a lábára!
 Hangászok, hangászok!
 Reggelig huzzátok!
 Mos mulatok keivemre
 A régi szeretőmmel.
 Icikém, picikém!
 Bressz ki pihenni,
 Szép bruner-cipőmből
 véretem kiontani!
 Nem lehet kimennei,
 Nem lehet pihenni!
 Szép bruner-cipőmből
 Véretem kiontani.
 Jó reggelt, jó reggelt!
 Sági bironé asszon,
 Hát a lánya hol van,
 A picike galambon?
 Meghalt már, meghalt már,
 El izz van tenevede,
 Az a hitvány, rongyember
 Szenved a börtönve.
 Átkozott az apa,
 Százszorta az anya,
 Aki este a lányát
 A báiba elbocsájtja!

Ezote elbocsájtja,
 Reggelig nem látja,
 Reggel arole útrakor
 Halva viszik haza.

Hörs, Lang Heinrich, 1906 és felesége.

X Jó estét, jó estét!
 Sági birone asszony,
 Hát a leánya hol van,
 A picike galambom?
 Őa denn van, őa denn van,
 A vesző szobába,
 Julzűen sluszik
 A paplanos agyaga.
 Menjen be, költse föl,
 Küldje el a bálba!
 Szép bruner-cipőjét
 Huzza föl a lábára.
 Menjen be, költse föl,
 Küldje el a bálba!
 Szép briner-cipőjét
 Huzza fek a lábára.
 Hangászok, hangászok!
 Reggelig huzzátok,
 Mos mulatok kedvemre
 A régi szeretőmmel.
 Picikém, picikém,
 Eressz ki pihenni!
 Szép bruner-cipőmből
 Véremet kiontani.
 Nem lehet kimenni,
 Nem lehet pihenni!
 Szép, brune -cipődből
 Véredet kiontani.
 Jó reggelt, jó reggelt!
 Sági biróné asszony,
 Hát a lánya hol van,
 A picike galambom?
 Meghalt már, meghalt már,
 El kzs van temedve,
 Az a hitván, rongy ember
 Szenved a börtönbe.

Átkozott az apa,
 Százaszorta az anya,
 Aki este a lányát
 A bálba elbocsájtja.
 Este elbocsájtja,
 Reggelig nem látja,
 Reggel nyóc órakor
 Halva viszik heza.

Hács, Lang Henrich, 1906, és
 felesége, 1909.

Jó estét, jó estét!
Sági biróné asszon,
/Ugy hallottam, az este,
Hogy meghalt a menyasszon!
/javította/
Hol van a szép lánya,
Az én kedves angyalom?

Nincs ittun, nincs itthun,
Benn van a szobába,
Benn van a szobába,
Zöld sejemruhába.

Menjen be, költse föl,
Küldje el a bálba!
Küldje el a bálba,
Sági biróné asszon!

Huzzátok cigányok!
Huzzátok, huzzátok!
Ságibeli cigányokk,
Most mulatok kedvemre
Sági biró lányával.

Angyalom, picikém!
Haggy kicsit pihenni,
Szép bruner-cipőmből
Pirozs vért kiönteni!

Nem lehet pihenni,
Nem lehet kimeenni!
Szép bruner-cipődből
Pirozs vért kiönteni!

Átkozott az anyja,
Még jobban az apa,
Ki egyetlen lányát
Igy elátkozta.

Horvátkut

2

Jó estét, jó estét!
Sági bíróné uszony,
Hol van a leánya,
Az én kedves angyalom?
Od benn van, od bent van,
A belső szobába,
Jőzken aluszik
A paplanyos ágyában.
Menjen be ,költse fel,
Küldje el a bálba,
A szép bluner-cipőjét
Huzza fel a lábára!
Harangcsanak hajnalra,
A Sági Mariskára,
Most huzzák a vigadót,
Mariskára a haldoklót.
Verje meg az Isten
Azt az édesanydát,
Xi estétől reggelig
Bálba hagyja a lánydát!

Békés, Szabó Józsefnek, 1929.

Jó estét, jó estét!
Sági bíróné asszony,
Itthon van-e a lány,
Az én kedves galambom?
Itthon van, od beann van,
Az első szobába,
Jóízűet aluszik
A palanyos ágyába.

Menjen be, keltesse fel,
Küldje el a bába,
Sok aranyürödjét
Huzza föl ez ujjára,
Szép. brunel-cipőjét
Huzza fel a lábára!

Hangászok, hangászok!
Ságibeli hangászok,
Ságibeli hangászok
Ma reggelig huzzátok!

Most salatok kedvence
Az én kedves babámmal,
Az én kedves babámmal,
A Sági Mariskával.

Iskón, pisikén!
Eressz ki pihenni,
Szép brunel-cipőből
Véredet kiönteni.

Nem lehet kiönni,
Nem lehet pihenni!
Szép brunel-cipőből
Véredet kiönteni.

Míg a többi vendégnek
Huzzák a vigadót,
A Sági Mariskára
Huzzák a haldoklót.

Meghalt már, meghalt pár,
Ej is van temetve,
Az a kutya, rongy ember
Szenved a börtönbe.

Szenvedek, szenvedek,
Szenvedni is akarok,
A Sági Mariskáért
Majd én is meghalok.
Verje meg az Isten
Azt az édesanyát,
Ki estétől reggelig
Bába hagyta alányát!
Ki estétől reggelig
Nem látja a leányát!

Tanács Istvánné, Magyarországi Nagda, 1895

Tengőd

J' estét, j' estét!
 Sági bírósó unozony,
 Itthon van-e lányo,
 A picike galamb?
 Itthon van, od bent van,
 Az első szobábo,
 Jéziken alusik
 A paplanyos ágyába.

Menjen be, költse föl,
 Koldje el a bálbo,
 Pici bruner-cipőjét
 Haza föl a lábárol
 Hangászok, hangászok!
 Reggelig huzzátok!
 Most mulatok kezemre
 Sági biro lányával.

Picikém, picikém!
 Engedjél pihenni,
 Pici bruner-cipődből
 Védővet kiiktatni!

Ja kán, picikém!
 Nem lehet pihenni,
 Pici bruner-cipődből
 Védővet kiiktatni!

Vetje meg az Isten
 Ant az édesanyját,
 Ki védőtől reggelig
 Elgöngyöl a lábát!

"A régi öregkétől lehetett hallani aztet. Azoké est a lábat
 el akarta venni, elköthetett gyerek lett, a lán szűlei révén, és
 abba pusztult el a gyerek, és annak a özelleme kérte ki a
 lábat az anyjátul, hogy eresze el a bálbo... és anyira táncot
 vele, hogy a lán is meggyógyul!"

Öst pán, Farkas István, 1916.

Jó estét, jó estét!
Sági biróné asszony,
Mithun van-e a lánya,
Az én kedves galambom?
Itthol van, od benn van,
A legbelső szobáns,
Jóízűen eluszik a
A paplanyos ágyábs.
Mönjen be, költse föl,
Küldje el a bálba,
Szép bruner-cipőjét
Huzza fel a lábára!
Som aranygyűrűjét
Huzza ez ujjára!
Cigányok, cigányok!
Reggelig huzzátok!
Hűd mulassam ki magam
Sági biró lányával.
Icikém, picikém!
Engedjál pihenni!
Szép bruner-cipőmből
Vérömet kiönteni.
Nem löhet kimönni,
Nem löhet pihenni,
Szép bruner-cipődből
Vérödet kiönteni.
Verje mög ez Isten
Azt az édsanyát,
Ki estétől röggelig
Bálba haggysa a lányát!

Somogyudvargely, Asszonytársaság

Sági biró Mariska
Sárga lábú gója
Meghozta a tavaszt,
Tavasz után jön a nyár,
Kislányból lesz a nagylány.
Muskátlis ablakon,
Esteként kihajol,
Odavárja a babáját,
Csizmája kopogását.
Hallod-e te kislegény?
Fiatal vagy te még,
Katona se voltál még,
Szeretőt se tartásd még!

Jó estét, jó estét!
Sági biróné asszony,
Itthon van-e a lánya,
Az én kedves galambom?
Itthon van, itthon van,
Az első szobába,
Paplanyos ágyában
Alszik rózsás párnában.

Menjen be költse fel,
Mondja, gogy keljen fel,
Menjen el a bálba,
Legszebb ruhájába.

Zöld sejemszoknyáját,
Vegye fel magára,
Zöld bruner-cipőjét
Huzza föl a lábára!

Tíz aranygyűrűjét
Huzza az ujjára,
Szinarany nyakláncát
Akassza a nyakába.

Fel van már öltözve,
A szeretőjével,
Elmentek a bálba
Táncos multságba.

Táncolni kiálltak,
Egész éjszakára,
Szép Mariska elfáradt,
Alig bírja a lába.

Eressz ki, eressz ki,
Eressz ki pihenni!
Zöld bruner-cipőből
Véremez kiönteni.
Nem lehet kimenni,
Nem lehet pihenni,
Zöld bruner-cipőből
Véredet kiönteni!

Hangászok, hangászok!
Reggelig húzzátok,
Most mulatok kedvemre
Sági biró lányával.

Roskad a Mariska,
El van már fáradva,
Az a bolond babája
Halálra táncoltatta,
Ott hagyta a kocsmába.
Meggalt a Mariska,
Nem él már szegényke,
Sági biró lányának
Ördög volt a kedvese.
Vexje meg az Isten
Azt az édesanyát,
Aki későn bálba
Eleresztte a lányát!

Nagyberki, Gelencsér Sándor, 1895.

"Erre még a századfordulón is szoktak táncolni"

(b)

Jó estét, jó estét!
Sági bíróné asszony,
Itthol van-e a lánya,
Az én kedves galambom?

Itthol van, od benn van,
A belső szobába,
Jóízűen aluszik
Fehérpárnás ágyába.

Menjen be, költse föl,
Küldje el a bálba,
A szép bruner-cipejét
Huzza fel a lábára!
Zöld sejemruháját
Öltse a derekára!

Nohát, édes leányom!
Elmehetsz így a bálba!

Jó estét hangászok!
Reggelig huzzátok,
Most mulatok kedvemre
Sági bíró lányával.
Sági bíró lányával,
Az én kedves babámmal.

Újünk le pihenni,
Engedjél kimenni!
A szép bruner-cipőmből
Véremet kiönteni.

Nem lehet pihenni,
Nem engedlek kimenni!
A szép bruner-cipődből
Véredet kiönteni.

Már másnap hajnalra
Hajnalt harangoznak,
Sági bíró lányára
Szomorú ~~versek~~ verset huznak.

Verje meg az Isten
Ast az édesanyát,
Ki estétől reggelig
Bálba hagyja a lányát!

Szena, Pap Deák Imréné, 1908

91

Jó estét, jó estét!
Sági bíróné asszony,
Itthol van-e a lánya,
Az én kedves galambom?
Itthol van, itthol van,
A belső szobába,
Jóízűen el szik
A paplanyos ágyában.
Menjen be, költse föl,
Küldje el a bálba,
Zöld sejemruháját
Kösse a derekára!
Sok aranyfürtjét
Huzza föl az ajjára!
Szép bruner-cipőjét
Huzza föl a lábára!

Hangászok, hangászok,
Ma reggelig huzzátok!
Hadd mulassak kedvemre
A Sági Harickával.

Haggyatok ki menni,
Haggyatok pihenni!
Szép bruner-cipőmből
Véremet kiönteni.

Nem lehet kimenni,
Nem lehet pihenni!
Szép bruner-cipődből
Véredet kiönteni.

Atkocott az anyja,
Hétozerte az anyja,
Ki estétől reggelig
Bálba hagyja a lányát.
Este elbocsátja,
Reggelig nem látja,
Reggel nyolc órákor
Már halva találja.

Harangoznak délután,
De nem délutánra,
Szép Sági Harickával
Most tünnek a színpad.
El lékmen tolván,
De az édesét ő híros neve
Nem lékmen elfelejtve.

Hétozerte anyja anyját...
177

Sági bíróné (a)

Jo jestét, jo jestét!
Sági bíróné asszony,
Innon van-e a lánya,
Az en kedves galambon?

Itthon van, innon van,
A belső szobába,
Jo jizuen aluszik
A paplanyos agyába.

Menjen be, költse föl,
Madd jöjjen a bálba,
Zold sejemszoknyáját
Kosse a derekára.
Sok aranygyűrűjét
Huzza föl a zújjára!
Szép oranel-cipőjét
Huzza föl a lábára!

Hangaszok, hangásuok,
Ma reggeleig huzzátok!
Most mulatok kedvenre
A Sági Mariskával.

Haggyatok pihenni,
Haggyatok kimenni,
Szép oranel-cipőmből
Vereget kiönteni!

Nem lehet pihenni,
Nem lehet kimenni,
Szép oranel-cipőmből
Vereget kiönteni!

Atkozott az apa,
Hetszerte az anya,
Ki jestetői reggelig
Balba adja a lányát.

Este elbocsátja,
Reggelig nem látja,
Reggel nyolc orakor
Mar naiva találja.

Harangoznak dűlre,
De nem delepedre,
Szép Sági Mariskát
Most teszik a földbe.

El léssen temedve,
De elvész is, szép neve
Mincsen elrelejtve.

Szenus, Pap Deák Imréné, 1906

A halálva táncoltatót leány

(Sági birdné, Sági Maviska, Sági bird
lánya)

Iluskám, Iluskám!
Kedves édesanyom,
Zöld sejemszoknyádnak
Hosszabb a hátujja.

Szabó nem jó szabta,
Varró nem jó varrata,
Verje meg az Isten,
Aki elrontotta!

Vetgye meg, vergye meg,
Veretlen ne hagyja,
Kirájfit a hideg,
A hideg rízsa ki!

Anyám, édesanyám!
Csinyátass koporsót!
Csinyátass koporsót,
Mert hónap meghalok.

Leány jó pajtásim,
Köszetek koszorút,
Köszetek koszorút,
Ilucka fajére!

Zugnak a harangok,
Iluskát temetik,
A kedves jó anyja
Sírval mostanra nézi.

Borbély Teréz, 1913.

2
Merev lány

Lányom, édes lányom!
Mi bajod érkezett?
Szomorú vacsorád
Nemigen jól esett.

Itt vanx egy pohár bor,
Igyad ki belőle!
Szomorú szivedet
Vigasztald föl vele.

Nem iszok, nem iszok,
Egy csüppet sem iszok,
Szép leányságomért
Fáj a szívem nagyon.

Kiment a kiskertbe,
Föltekint az égre,
Azt a máregítalt
Vitte a kezébe.

Kanizsai utca,
Le van flaszterozva,
Szegény Kis Mariskát
Lost viszik rajt halva.

Szólnak ~~g~~harangok,
Hullanak a könyvek,
Szegény Mariskára
Lost hányják a földvet.

Hadd hányják, hadd hányják,
Nem esik karhátra,
Minden kisleányka
Vigyázzon magára!

Vigyázzon magára,
A mai világba,
Hogy meg ne csalja őt
A kedves babája!

Nagybajom, Sipos Eóliné, 1907

80

62.1
2
Este van, este van,
Elnult kilenc óra,
Minden harna kiállány
Kivill a kapuba.

Aranyos Bözsikém!
Te is kiállhatnál,
Ha a csillagos ég
Be nem borulna rád.

Beborult, beborult,
Be is süfőtedett,
Aranyos Bözsire
Szomorú este lett.

Aranyos Bözsikém!
Mi van most teveled?
A szoknyád eleje
De megrövidedett?

A szabó jó szabta,
Varrná jó varrta,
Verje meg az Isten,
Aki elrontotta.

Verje meg, verje meg,
Veretlen ne hagyja!
Háron hosszú évig
A hideg borogassa!

Ha hideg elhagyja,
Kapjon szívgyulladást,
Hagyjon gúnyos csókját
A szűz kobakolásra.

Kövezik, kövezik
Hosszúvizi fűtőjét,
Aranyos Bözsire
A fűtőt most huznák.

Hadd huznák, hadd huznák,
Nem vlik kárunk,
Minden harna kiállány
Vigyázzon magára!

Vigyázzon magára!
A mi világunk,
Tegyünk meg az Istennek
A kedves bűnökért!

Hosszúvizi, Wimmer Viktor, 1907.

" Legénykoromban tanultam, volt itten
egy sujszatergyerek, aztán aztú. Ojjan
megesett gyerek volt, és mindenfelé járt
A sujszaterok, azok sokmindent tudtak!

A megesezt lány

Aggyisten jó napot!
 Ősmeretlen anyám,
 Hol van az Iluskám,
 Kit szivem nagyon vár?

Elment a patakra,
 Lábát mosogatja,
 Lábát mosogatja,
 Magát nagyratartja.

Mondja meg őneki
 Ősmeretlen anyám,
 Itt volt a kiráji,
 Ki őtet szereti.

Tiszteletem adom,
 Üljön le minálunk,
 Üljön le minálunk
 A szalma-székébe.

Nem késhetek sokat,
 El köll mennem haza,
 Sötét az éjszaka,
 Ősmeretlen anyám.

Aggyisten jóccakát!
 Ősmeretlen anyám,
 Én egy nemes férfi,
 Iluska szegény lány.

Szüleim ne^{gy} hagyják,
 Hogy őtet elvegyem,
 Hogy őtet elvegyem,
 Hogy nemessé tegyem.

Menyek ki mitőlünk,
 Szegény a mi házunk,
 Szegény a mi lányunk,
 Kiráji nemes ur.

Aggyisten jó estét!
 Kedves édesanyám,
 Meggyűtt a leányod,
 A kedves Iluskád.

Szomorú napjaim
 Örökre megmanad,
 Nincs többé Iluskám,
 Akármerre menyek!

Csurgó, Borbély Teréz, 1913
 Fejtelenen önmaga állította össze sokféle ballada-és dalismeretanyagából

Aggyisten jó estét!
 Kedves édeslányom,
 Itt volt a kiráji,
 Ki Iluskát szereti.
 Ó, kedves jó anyám,
 Hogy mondod ezt nekem?
 Ő nagy nemes urfi,
 Iluskád szegény lány.
 Lányom, édeslányom,
 Mi annak az oka,
 Zöld sejemszoknyádnak
 Hosszabb a hátujja?
 Szabó nem jó szabta,
 Varró nem jól varrta,
 Vergye meg az Isten,
 Aki elronotta!

Vergye meg, vergye meg,
 Ősmeretlen ne haggya,
 Kélc álló hétig
 A hideg kirázza!
 Kedves édesanyám!
 Ősináltass koporsót,
 Mert én ma meghalok,
 Délután háromkor.
 Lányok, jó barátim
 Tóletek búcsuzom,
 Vigyázzatok nagyon,
 Szoknyátok ne rontsátok.

Másnap tízórákor
 Szólnak a harangok,
 Iluskát temetik,
 Az édes jó anyja,
 Sirval megy utána.
 Jaj, édes jó lányom!
 Lehullott életed,
 Mind piros rózsáknak
 A sárga levele.
 Jajjaj, merre megyek,
 Ugyan hol keressem,
 A sárga hideg föld,
 Megszív már tégedet.

A csillagok is
 Szomorún ragyognak,
 A napsugár is már
 Halványan sűt le rám.

2. Ó, lányom, ó, lányom!
Mi történt eseted?
Előrről a szoknyád,
Igy megrövidedett.
Szabó nem jó szabta,
Varró nem jó varrta,
Verje meg az Isten,
Aki elrontotta.
Szabó is jó szabta,
Varró is jó varrta,
Egy huncut gazember
Volt ennek az oka.
Hóhérok, hóhérok,
Vigyétek a lányom!
Vigyétek a lányom
Az eskütőfára!

Táska, Beráné, 1918

O, édes szép lányom!
Mi annak az oka,
Zöld sejemruhádnak
Hosszabb a hátujja?

Szabó nem jó szabta,
Varró nem jó varrta,
Verje meg az Isten,
Aki elrontotta!

Szabó is jó szabta,
Varró is jól varrta,
O, édes szép lányom!
Te vagy ennek oka.

Hóhérok, hóhérok!
Vigyétek lányomat,
Vigyétek lányomat
Az akasztófára!

.....

Öreglak, Kiss Józsefné, 1928.

Idolkám, Idolkám!
Mi annak az oka,
Szép sejemszoknyédnak
Hosszú a hátujja?

A szabó jó szabta,
Varró is jó varrta,
Verje meg az Isten,
Aki elrontotta!

Verje meg, verje meg,
Veretlen ne hagyja,
Estától reggelig
A/Hideg borzogassa!

Es ha ez elhagyja,
Kapjon szívgyulladást, *1931.*
Hadd emlegesse meg
A/Szép szeretőtartást!

Vörs, Szabó Jenőné, 1931.

Lányom, édeslányom!
Mi bajod érkezett?
Miért lett ojj rövid
A szoknyád eleje?
Szabó nem jól szabta,
Varró nem jól varrta,
Verje még az Isten,
Ki így elrontotta!

Verje még, verje meg,
Veretlen né hagra,
Kilenc esztendeig
Hideg borzogatja.

Ha éngém elfelejt,
Légyen földindulás,
Hadd jusson eszébe
A szerető-tartás!

Szegény Szűcs Mária,
Kimént a kiskertbe,
A méregpoharát
Vette a kezébe.

Virágok, virágok,
Édes szép virágok!
Ha én már nem lénelek,
Ti is elavuljatok.

Szólnak a harangok,
Szépén a templomban,
Szegény Szűcs Mária
Most tessék a sírba.

Énien Barna Miklós
Vigyázzon magára,
Hogy be ne csapja őt
A kedves babája!

Zoussoussou, Zoussoussou!
Mért ojjan a ruhád?
Mért ojjan görbültt már?
Anyám, én jó anyám
Nem ténhetek róla,
A szabó nem jól szab,
A varró nem jól varr.
Kocsisom, kocsisom,
Fog be ja hat lovat, /..lovakat/
Fog be ja hat lovat, /..lovakat/
A legjobb futókat!
Kocsisom, kocsisom,
Vidd el a levelet!
Vidd el a levelet
Báró főhercegnek!

Ha réggel érkezel,
Tedd a párnájára,
Ha délbe érkezel,
Tedd a tányérjára!
Én délbe érkeztem,
Tányérjára tettem,
Tányérjára tettem,
Zoussoussou, Zoussoussou!

(Kupavári) a szöveg a szöveg közebe /Zoussoussou/, Turzó Istváné, 239,
valamint az ásatások mellett szólómunkálatokat végző asszonyok.
Tulajdonképpen Turzóé hiányosságait a többiek pótolták: úgy énekeltek "össze".

Londorváriné

Londorvárínénak
Tizenkét lánya vót,
Tizenkettediknek
Neve Idorka vót.

Ó, lányom, szép lányom!
Mi annak az oka,
Hogy a tő szoknyádnak,
Hosszabb a hátulla?

Vótam a szabóná,
Szabó is jó szabta,
Vótam a varróná,
Varró is jó varrta.

Ó, anyám, jó anyám!
Adjál egy fél órát,
Hadd írjak levelet
Kirájfi Miklósnak.
Sém órát, sém percöt,
Még csak egy minutát
Nem írhatz levelet
Kirájfi Miklósnak.

Fücském, édös fücském!
Vidd el levelecském,
Vidd el levelecském
Kirájfi Miklósnak!

Ha este érsz oda,
Tödd a vánkossára,
Ha délbe érsz oda,
Tödd a tányérába!

Odeért a levél
Éppen ebéd közbe,
Letette a levelet
A kirájfi elejbe.

Szekácsnám, szekácsném!
Né tálalj, nőa szék,
Nőm vagyok már éhös,
Keptam gyászlevelet.

Kocsisom, kocsisom!
Fogd be a lovakat,
Ugy menjünk, mind a szől,
Vagy mind a gondolat.

Jó napot, jó napot!
Ismeretlen anyám,
Mondd, hol a leányod,
Londorvári Dorkám?

Elmönt a patakra,
A ruháját mossa,
A ruháját mossa,
Szívét vigasztalja.

Od vótam, nincsen ott,
Ismeretlen anyám,
Mondd, hol a leányod,
Londorvári Dorkám?

Elmönt a faluba,
Ide a szomszédába,
Ide a szomszédába,
Marcsa pajtássához.

Od vótam, nincsen ott,
Ismeretlen anyám,
Mondd, hol a leányod,
Londorvári Dorkám?

Mi türés-tagadás,
Be kell hát vallanom,
Fekszik a szobába,
Véres nyoszol-ágyon.

Ó, anyám, mit tettél?
Hármunkkal végeztél,
Énvelöm, lányoddal,
És kis magzatunkkal.

Somogyudvarhely, Kuti Györgyné, Tóth
Mária, 1914./barcai születésű/.

Egy özvegyasszonynak
Volt tizenkét lánya,
A tizenkettedik
Nándorvári dajka,

Lányom, édes lányom!
Mi annak az oka,
Zöld sejémszoknyádnak
Hosszabb a hátujja?

Szabó nem jó szabta,
Varró nem jól varrta,
Verje még az Isten,
Aki elrontotta!

Verje még, verje még,
Veretlen ne hagyja,
Teljes három évig
A hideg borzogassa!

Hóhérok, hóhérok!
Vigyétek lányomat,
Vigyétek lányomat
Az akasztófára!

Anyám, édesanyám!
Egy fél órát hagyjon,
Hadd irjak levelet
Kis Kiráj Miklósnak!

Kis Kiráj Miklósnak,
Az én galambomnak,

Jó napot, jó napot!
Ismeretlen anyám,
Hol van az én rózsám,
Nándorvári dajka?

Elment ő a rétre
Virágokat szédni,
Virágokat szédni,
Gyöngykoszorút kötni.

Voltam ott, nincsen ott,
Ismeretlen anya,
Hol van az én rózsám,
Nándorvári dajka?

Elment a szomszédba,
Szomszédasszonyához,
Szomszédasszonyának
Lánya barátjához.

Voltam ott, nincsen ott,
Ismeretlen anya.
Hol van az én rózsám,
Nándorvári dajka?

Mit türjem-tagadjam,
Már még kell vallanom,
Bent van a szobába,
Fekszik a ravatalon.

Testem a tiéddel
Egy sirba nyugodjon,
Vérem a tiéddel
Egy patakba fojjon.

Testem a testeddel
Egy sirba nyugodjon,
Lélkem a lélkéddel
Egy Istent imádjon!

Szőcsénypuszta, Gécseg Józsefnél, 1918.

Nándori dajka

Egy özvegyasszonynak
Tézenkét lánya volt,
A tizenharmadik
Nándori dajka volt.

Ilonkám, Ilonkám!
Mi annak az oka,
Zöld sejmészoknyádnak
Hosszabb a hátulja?
Szabó nem jó szabta,
Varró nem jó varrját,
Nándori kiráj volt
Ennek elrontója.

Hóhéreok, hóhérok!
Vigyétek lányomat,
Vigyétek lányomat
Az akasztófára!

Edősanyám várjon,
Várjon egy fél órát,
Várjon egy fél órát,
Vagyis egy minutát!

Hadd irjak levelet,
Hadd irjak levelet,
Hadd irjak levelet
Nándori kirájnak.

Ha ebéden éred,
Tányérjába töggyed,
Ha vacsorán éred,
Fejealá töggyed!

Én ebéden értem,
Tányérjába töttem,
Én vacsorán értem,
Feje alá töttem.

Kocsisom, kocsásom,
Fogjál be hat lovat,
Fogjál be hat lovat,
Azt is a jobbikat.

Szógállóm, szógállóm!
Ne készíts már nékem,
Mögjött a bus napom,
A búsi levelem.

Jó napot, jó napot!
Ismeretlen anyám,
Hol van az én babám,
Nándorvári dajkám?

Elmönt a fojóra,
Lábát mosogatja,
Lábát mosogatja,

Magát csinoztatja.
) Nincsen ott, nincsen ott
Ismeretlen anyám,
Hol van az én babám,

Az én szép Ilonkám?
) Nincsen ott, nincsen ott
Ismeretlen anyám!
Hol van az én babám,
Nándori Ilonkám?

Od van a szobába,
Od van a szobába,
Od van a szobába,
Halálos ágyába.

) Ekkor a vőlegény
Kést fogott kezébe,
Kezéből mellébe,
Melléből szívébe.

Engöm temessenek
Templom küszöbébe,
Az én Ilonkámot
A templom közepébe.
A mi kisedünkét
Az oltár elejbe.

"Ez a szomorú nóta egy kirájrol szól"

Rinyakovácsi, Jandzso Györgyné, 1908.

0 A megesett lány

Egy özvegyasszonnak
Volt tizenkét lánya,
A tizenkettedik
Aranyos Mariska.

Édes-kedves lányom,
Mi annak az oka,
Zöld sejmészoknyádnak
Hosszabb a hátulla?

Szabó nem jó szabó,
Varró nem jó varrta,
Kirájfi Miklóská
Igy ő, ily akarta.

Hóhérok, hóhérok!
Fogjátok lányomat,
Vigyétek lányomat,
Az akasztófára
A legmagasabbra.

Anyám, kedves anyám!
Várjon egy félórát,
Várjon egy félórát,
Vagy egy fél-minutát.

Adadd irjak levelet
Kis Kiráj Mihájnak,
Kis Kiráj Mihájnak,
A régi babámnak.

Fecském, édes fecském!
Vidd el levelecském,
Vidd el levelecském
Kis Kiráj Mihájnak.

Ha délbe érsz oda,
Asztalára tégyed,
Ha este érsz oda,
Vánkosára tégyed.

Délbe értem oda,
Asztalára tettem,
Este értem oda,
Vánkosára tettem.

Kocsisom, kocsisom!
Fogjál be hat lovat,
Fogjál be hat lovat,
Legszébbet, legjobbat.

Ugy ménéünk, mint a szél,
Vagy mint a gondolat,
Hogy élve találjam ~~szépségem~~
A kedves babámat.

Jó napot, jó napot!
Ismeretlen anya,
Hol van az én rózsám,
A ranyos Mariska?

Od volna patakon,
Testjét mosogatja,
Testjét mosogatja,
Magát vigasztalja.

Voltam ott, nincsen ott
Ismeretlen anya,
Hol van az én rózsám,
Aranyos Mariska?

Od van a kiskertben,
Tearózsát szédi,
Tearózsát szédi,
Koszoruba köti;

Voltam ott, nincsen ott
Ismeretlen anya,
Hol van az én rózsám,
Aranyos Mariska?

Mi türes-tagadás,
Od van a szobába,
Od van a szobában,
Nég van az már halva.

Bnemég a kirájfi
Ánat-örömébe,
Bánat-örömébe
Kést szur a szívébe.

Vérém a véréddel
Ety patakba fojjon,
Lélkém a lélkéddel
Egy Istent imádjon.

Este van, nyolc óra,
A nap lenyugvóra,
Mindén hajadonlány,
Vigyázzon magára, :/
A mai világba,
Hogy meg né csalja őt/A kedves babája.

(Szűcs Marike! Kontaminációs variáns)

Este van, este van,
De is sötétedett,
Mindön hajdon lány
Most mélyen méltólni.
Szegény Szűcs Marike,
Ő is elmélt volna,
Ha az ég fölötté
Be nem borult volna.

Beborult, beborult,
Be is sötétedett,
Szegény Szűcs Marike
Utolsó este lett.

Lányom, édeslányom!
Mi bajod érkezett?
Talán a vésora
Némigen jól esett?
Ne, itt egy pohár bor!

Igyed ki belőle,
Szomorú szivedet
Vigasztald még vele!

Nem iszom, nem iszom,
Egy csöppet nem iszom,
Csak a lénságonért
Fáj a szívem nagyon.

Lányom, édeslányom!
Mi bajod érkezett?
A szoknyád eleje,
Hogy oll rövidre lett?

Szabó nem jó szabta,
Varró nem jó varrta,
Verje még az Isten,
Aki elrontotta!

Budapesti utca
Be van flautázva,
Szegény Szűcs Marikát
Visszik végig rajta.
Szólnak a halkanok,
Sírnek az angyalok,
Szegény Szűcs Marikát
Letették a sírba. :/:

Siófok/Vonyaróvashegy/Kuti Józsefné,
1895

/még a múlt század végén hallotta/

Nándorvári dajka

Lányom, édes lányom!
Mi történt ested?
A szoknyád eleje
Igy elrövidüle.

Kedves édesanyám!
Szabó nem jó szabta,
Szabó nem jó szabta,
Varró nem jó varrta.

Kedves édesanyám!
Adjál egy minutát,
Adjál egy minutát,
Csakhat egy félórát!

Hadd irjak levelet
Kis Kiráj Miklósnak,
Kis Kiráj Miklósnak,
Az én galambomnak.

Kis főskekém, kis főskekém,
Vidd el a levelet!
Vidd el a levelet
Az én galambomnak!

Ha nincsen odahol,
Tegyed az ablakba,
Ha otthol találod,
Tegyed az asztalra!
- Ha megtalálta ottál,
Az asztalra tette, -

Kocsisom, kocsisom!
Fogjál bé hat lovat,
Fogjál bé hat lovat,
A legjobb, legszébbet!

Ugy menjünk, mind a szél,
Vagy mind a gondolat,
Hogy életben érjem
Az én galambomat.

Édes te jó anyám!
Hol van a galambom?
Hol az én galambom,
A nándorvári dajkám?

Nincs itthon, nincs itthon,
Lemént a fojóra,
Lemént a fojóra,
Hogy lábát megmossa.

Hogy lábát megmossa,
Szívét vigasztalja,
Beszélő társával,
Az barátlánnyával.

Nincs ott lenn, nincs ott lenn,
Nincs lent a fojónál,
/Hol van az én babukém,
Nándorvári dajkám/

Mi türes-tagadás,
Be köll hát vollenom,
Od van a szobában,
Fekszik az ágyában.

Od van a szobában,
Fekszik az ágyában,
Jóízűet pihen a
Paplanycs ágyában.

Erre a vőlegány
Benyitja az ajtót,
Szívem a sziveddel
Egy sírba hejessék.

Szülőcsigányok, Váci István, 1909.

Londorvári Idolka

Egy özvegyasszonnak
Tizenkét lánya volt,
A tizenkettedik
Londorvári Idol volt.

Idorkám, Idolkám!
Mi annak az oka,
Hogy a te szoknyádnak
Hosszabb a hátulla?

Szabó nem jó szabta,
Varró nem jó varrta,
Kiráji Miklóska ~~(...)~~
Eztet így akarta.

Hóhérok, hóhérok!
Vigyétek lányomat,
Vigyétek lányomat
Az akasztófára!

Kedves édesanyám!
Adj nekem egy napot,
Egy napot, egy órát,
Vagy félminutát!

Sem napot, sem órát,
Sem egy fél minutát,
Vigyétek lányomat
Az akasztófára!

Jó napot, jó napot
Ismeretlen anyám!
Hol van az én rózsám,
A Londorvári Idorkám?

Od van a szobába,
Szívét vigasztalja,
Szívét vigasztalja,
Magát fitogatja.

Voltam ott, nincsen ott
Ismeretlen anyám,
Hol van az én rózsám,
Londorvári Idolkám?

Od van a patak~~on~~,
Lábát mosogatja,

Lábát mosogatja,
Magát vigasztalja.
Voltam ott, nincsen ott,
Ismeretlen anyám,
Hol van az én rózsám,
Londorvári Idorkám?

Bend van aszobába,
Meg van az már halva,
Szinfehér paplannyal
Van az letakarva.

Mit türöm-tagadom,
Benn van a szobába,
Meg van az már halva,
Pekszik az ágyába.

Akkor a vőlegény
Kézt fogott kezébe,
Kezéből mellébe,
Melléből szívébe.

Vérem a véreddel
Egy patakot fojjék,
Testem a testeddel
Egy sirban nyugodjék.

Lelkem a lelkeddel
Egy Istent imádjon,
Lelkem a lelkeddel
Egy Isten imádjon.

Bersence, Huszics Antalné, 1909.

Hunyadi Istvánné, 1907.

Borbanec Vendelné, 1911.

/kis eltéréssel egyformán énekel-
ték a balladát/.

Jó napot, jó napot,
Ismeretlen anya!
Hova tette lányát,
A szép Mariskáját?

Elment fiam, elmént
Elmént az erdőbe,
Kék iboját szédni,
Koszoruba kötnyi.

Nincsen ott, nincsen ott
Ismeretlen anyám,
Nem találom sehol
Az én kedves babám.

Mindegy az, már mindegy,
Be kell azt vollenom,
Bent van a szobában,
Üvegkoporsóban.

Bemegy a vőlegény
A menyasszonyához,
Kést fog a kezébe,
Szurja a szívébe.

Vére a véreddel
Egy patakba fojjon,
Testem a testéddel
Egy sírba nyugodjon.

Szenyér, Gaál Istvánné, Hémetk Mária, 1912.

0 Egy asszonynak vagyok
Tizenkét leánya,
A tizenkettedik
Nándorvári dajka.

Lányom, édes lányom!
Zöld sejmészoknyádnak
Zöld sejmészoknyádnak
Hosszabb a hátujja,
Mind annak eleje.

Szabó nem jó szabta,
Varró nem jó varrta,
Verje még az Isten,
Aki elrontotta!

Hóhérok, hóhérok!
Vigyétek lányomat,
Vigyétek lányomat
Az akasztófára!

Anyám, édesanyám!
Adjon egy fél napot,
Adjon egy félnapot,
Vagy pedig félórát,
Hagy írjak levelet
Kis Kiráj Miklósnak,
Az én galambomnak!

Fecském, édes fecském!
Vidd el a levelet,
Vidd el a levelet
Kis Kiráj Miklósnak,
Az én galambomnak!

Ha ebéden éred,
Tányérába tészed,
Ha vacsorán éred,
Ablakába tészed.

Én ebéden értem,
Tányérába tettem,
Én vacsorán értem,
Ablakába tettem.

Kocsiom, kocsiom!
Fogjál bé hat lovat,
Fogjál bé hat lovat,
Szébbiket, jobbikat!
Ugy mégyünk, mint a szél,
Ugy, mint a gondolat,
Hogy életbe érjünk
Az én galambomat.
Jó estét, jó estét!
Ismeretlen anya,
Hol van az én babám,
Nándorvári dajka?
Nincs itthol, nincs itthol,
Elment a fojóra,
Lábat mosogatni,
Bus szivét ujitni.

Mégnéztem, nincsen ott
Ismeretlen anya,
Hol van az én babám,
Nándorvári dajka?
Nincs itthol, nincs itthol,
Elment a szomszédba,
Szomszéd asszonyához,
Lánybarátjaihoz.

Mégnéztem, nincsen ott,
Ismeretlen anya,
Hol van az én babám,
Nándorvári dajka?
Mi türés-tagadás,
Ha be kell vallanom,
Ott benn a szobába,
Zöld sejmészruhába.

Bamént a vőlegény,
Kést szúrt a szívébe,
Szívem a szívedel
Egy sírba nyugodjon,
Vérem a véreddel
Egy patokba fojton,
Éltem a lúkkáddal
Egy Isten imádjon!

~~A halálra ítélt leány.~~

/Sági biróné/

Jó estét, jó estét!

Sági biróné asszony,

Itthun van-é a lánya,

Az én kedves galambom?

Itthun van, od benn van,

A belső szobába,

Jóízűen aluszik

A paplanyos ágyába.

Mennyen be, költse fel,

Küldje el a bálba,

Szép brunel-cipőjét

Huzza fel a lábára.

Szép sejmészoknyáját

Össe a derekára,

Szép arangyürüjét

Huzza fel az ujjára.

Ugy mentem a bálba,

Sági biró lányával,

Sági biró lányával,

Az én kedves babámmal.

Eressz ki picikém,

Eressz ki pihenni,

Szép bruner-cipőmből

Véremet kiönteni.

Nem lehet kimenni,

Nem lehet pihenni,

Szép brunel-cipődből

Véredet kiönteni.

Jó napot, jó napot!

Sági biróné asszony,

Azt hallottam az este,

Hogy meghalt a menyasszony.

Meghalt már, meghalt már,

El izz van temedve,

Az a hitvány rongy ember

Szenved már a börtönbe.

Verje meg az Isten

Azt az édesanyát,

Ki estétől réggel

Bálba hagyta a lányát.

Berzence, Semofcsán Ferencné/1910/

Jó estét, jó estét!
Sági biróné asszony,
Itthon van-é a lánya,
A Mariska kisasszony?

Ittun van, itthun van,
A beslő szobába,
Ott alszik javába,
A paplanyos ágyába.

Mengjen be, keltse föl,
Küldje el a bálba,
Piros bársonycipőjét
Huzza föl a lábára!

A selémkendőjét
Kösse a nyakára,
Fél kilenc órára
Ott légyen a bálba!

Mariska el is mēnt,
Elküldte az anyja,
Az a hét fickó meg
Várta az ajtóba.

Ha égyik elfáradt,
A másik elkérte,
Amig szegény Mariska
Lé nem rogyott a földre.

Mariska, M^riska!
Nem szabad pihenni,
Szép piros véredet
Cipődbe köll ontani!

Amig a szép lányoknak
Hajnalt muzsikálnak,
Sági biró Mariskának
Koporsót csinálnak.

Nyisd ki anyám, nyisd ki,
Zöldre főstött kapudat,
Hadd vigyék be rajta
Té haldokló leányodat.

Verje meg az Isten
Azt az édesanyát,
Aki egész éjjelre
Táncra adja a lányát!

/Utólagos betoldása/:

Mariska megijedt,
El akart szalannyi,
De az a hét fickó
Körül fogta állanyit.

Törökkoppány, Buzsáki Istvánné, 1902

"..az a hét ördög vót, mer asz' mondta
az anyja, hogy az én Mariskám nem tunná
elfárasztanyi sēnki, még ha ördög lēn-
ne is..azok táncútatták csak legény
képbe, az ördögök.."

Jó estét, jó estét!
Csági biróné asszony,
Itthon van-e a lánya,
Az én kedves galambom?

Itthon van, od benn van,
Az első szobába,
Jóízület aluszik
A paplanyos ágyába.

Menjen be, kelttes fel,
Küldje el a bálba,
Szép arangyürüjét
Huzza föl az ujjára!
Szép bruner-cipőjét
Huzza fel a lábára!

Jó estét, jó estét!
Sági biróné asszony,
Most mulatok kedvemre
A kedves galambommal.

Hangászok, hangászok!
Halljátok, hol vagytok?
Ságibeli hangászok
Ma réggelig huzzátok!

Most mulatok kedvemre

Sági biró lányával,

Az én kedves rózsámmal.

Eressz ki picikém,

Eressz ki pihenni!

Szép bruner-cipőmből

Véremet kiönteni!

Nem lehet picikém,

Nem lehet pihenni!

Szép bruner-cipődből,

Vért nem lehet kiönteni!

Már a más vendégnek

Húzzák a vigadót,

Sági biró lányának

Most húzzák a haldoklót.

Verje még az Isten
Az ojjan édesanyát,
Ki estétől réggelig
Nem látja a szép lányát!

/Elmégyek, elmégyek,

En innend elmégyek,

Ennek a községnek

En lakossa nem lészek.

Akkor lesz énnékém

Visszajöve telem,

Majd, hogyha égy hód főd

Száz köröszt buzát terém.

Akkor pedig sosé lész

Visszajöve telem,

Mert hát égy hód buza

Száz körösztöt nem terém./

Siójut, Kiss Sándor, 1909.

Jó estét, jó estét!
Sági biróné asszon,
Itthol-é a galambom,
Vagy már talán eluszik?
Alszik már, alszik már,
Az utol-szobába,
Bé is van takarva
Piros paplanával.

Költese föl, költse föl,
Küldje el a bálba,
Kék sejmruháját
Öltse föl magára!

Karmazsin-csizmáját
Huzza a lábára,
Két pár aranyürüjét
Huzza az ujjára!

Jó estét, jó estét!
Hát, mit akarsz vélem?
Gyere ülj le mellém,
Maj mégmondok mingyá.

De nem azért jöttem,
Hogy én itt pihenjek,
A kedves galambommal
Egy kicsit mulassak.

Cigányok huzzátok
Estétől éfélig,
Éféltől hajnalig,
Hajnalhasadtáig.

Bocsáss ki egy kicsit,
Kimennék pihenni,
Karmazsin-csizmámból
A vért kiönteni.

Nem lehet kimenni,
Nem lehet pihenni,
A muzsikásoknek
Nem szabad mégállni.

Átkozott az apa,
Az az édésanya,
Ki égyetlen lányát
A bálba elbocsátja.

Este elbocsátja,
Hajnalig nem látja,
Réggel nyolc órakor
Halva viszik haza.

Harangoznak délre,
Féltizénkettőre,
Sági biróné lányát
Most tették a földbe.
Szép sejmruhába,
Szép fehér fátyolba,
Szép gyöngykoszoruja
Vállára van hajtva.

Torvaj, Kottán Józsefné, 1903.

Jó estét, jó estét!
Sági biróné asszony,
Itthul van-e a lánya,
Az én kedves angyalom?

Itthun van, aluszik,
A belső szobában,
Jóízűen alszik a
Zöld paplanyos ágyában.

Menjen be, költse föl!
Külggye el a bálba,
Zöld selömruháját
Kösse a derekára!
Pici blaner-cipőjét
Huzza fel a lábára!

Föl is kelt a leány,
El is ment a bálba,
Zöld selömruháját
Fölvette magára,
Pici blaner-cipőjét
Fölhuzta a lábára.

Hangászok huzzátok!
Réggelxig huzzátok,
Most mulatom kedvemre
Sági biró lányával,
Sági biró lányával,
Az én kedves rózsámmal.

Picikém, eressz ki,
Eressz ki pihenni!
Pici blaner-cipőmből
Pirozs vért kiönteni!

Nem lehet kiméhnei,
Nem lehet pihenni,
Pici blaner-cipődből
Pirozs vért kiönteni!

Átkozott az apja,
Százszorta az anya,
Ki a bálba elküldi
Eggyetlenegy lányát.

Este elbocsájtja,
Réggelxig nem látja,
Réggel nyolc órákor
Már halva találja.

Harangoznak délre,
Fél tizénekkettőre,
Sági biró leányát
Most tészik le a sirba/földbe/

Jó estét, jó estét!
Sági biróné asszony,
Azt hallottam az este,
Hogy meghalt a menyasszony.

Meghalt már, meghalt már,
El izz van temedve,
De az a szép neve
Nincsen elfelejdvé.

El izz van temedve,
Nincsen elfelejtve,
Az a hitván rongy embér
Szenvéd a börtönbe.

Kéret J. Zsefné, 1899 / Szovár

Béta né, 1912. / Fojas J. Zsefné, 1900

Somogyfajsz.

0 Jó estét, jó estét!
Sági biróné asszony,
Itthol van-é a lánya,
Az én kedves galambom?
Itthol van, itthol van,
A belső szobába,
A belső szobába
Nyugszik az ágyába.

Ménjen be, költse föl,
Küldje el a bálba,
Szép bluner-cipőjét
Huzza fél a lábára,
A sárga miderjét
Kösse derekára!

Szép karikagyűrűjét
Huzza az ujjára,
Ugy jöjjön el utánnam
Ugy jöjjön el a bálba.
/ El is mentek a bálba,
Huzzátok cigányok!
Estétül reggelig,
Most mulatok kedvemre
Sági biró lányával.

Éfére jár az óra,
Felsóhajt a léány,
Icikém, picikém,
Haggy egy kicsit pihenni!

Icikém, picikém!
Nem lehet pihenni,
Szép bluner-cipődből
Véredet kiönteni!

Verje még az Isten
Azt a jó édesanyát,
Ki estétől reggelig
Bálba hagyta a lányát.

Jó reggel, jó reggelt!
Sági biróné asszony,
Ugy hallottam az este,
Hogy a lánya még halt már.
Még halt már, még halt már,
El izz vagyon temedve,
Az a huncut gazember
Szenved már a börtönbe.

Hollád, Mihálczai János, 1899.

Jó estét, jó estét
Sági biróné asszony!
Itthol van-é a lánya,
A Mariska kisasszony?
Itthol van, itthol van,
Fekszik a szobába,
Jóizüen nyugszik a
Paplanyos ágyába.

Menjen be, költse föl,
Küldje el a bálba,
Szép bruner-cipőjét:
Huzza fel a lábára,
Szép sejémszoknyáját
Kösse a derekára!

Hangászok, hangászok,
Régelig huzzátok!
Most mulatok kedvemre
Sági Mariskával.

Picikém, picikém,
Engedjél pihenni!
Engedjél kimenni,
Szép bruner-cipőmből
Véremet kiönteni.

Nem lehet kimenni,
Nem lehet pihenni,
Szép bruner-cipődből
Véredet kiönteni!

Jó estét, jó reggelt!
Sági biróné asszony,
Itthol van-é a lánya,
A Mariska kisasszony?

Nincs itthol, nincs itthol,
El izz van temedve,
Az a gazfickó meg
Szenved a tömlőcbe.

Szöcsénypuszta, Dongó Györgyné, 1926.

Jó estét, jó estét!
Sági biróné asszony
Itthon van-e a lánya,
Az én édes galambom?

Itthol van, od benn van,
A belső szobába,
Jóizüen aluszik
Fehér párnás ágyába.

Menxjen be, költse fél!
Küldje el a bálba,
A szép bruner-cipejét
Huzza fél a lábára,
Karikagyürejét,
Huzza fél az ujjára!

Nahát, édes leányom!
Elméhetsz a bálba!

Jó estét hangászok!
Reggelig huzzátok,
Most mulatok keüvemre
Sági biró lányával,
Sági biró lányával,
Az én kedves babámmal.

Engedjél pihenni,
Engedjél kimenni!
A bruner-cipőmből
Véremet kiönteni.

Nem lehet kimennxi,
Nem engedlek pihenni,
A szép bruner-cipődből
Véredet kiönteni!

Már másnap hajnalba
Hajnalt harangoznak,
Sági biró lányára
Szomoru verset huznak.

Verje meg az Isten
Azt az édesanyát,
Ki estétől réggelig
Bálba hagyja a lányát.

Jó estét, jó estét!
Sági biróné asszony,
Itthol van-e a lánya,
Az én kedves galambom?

Itthol van, od ben van,
A belső szobába,
Jójizüen alszik a
Paplanyos ágyába.

Ménxjen be, költse fel,
Küldje el a bálba,
Szép bruner-cipejét
Huzza a lábára,
Kárikagyűrűjét
Pedig az ujjára!

Icikém, kicsikém!
Eressz ki pihenni,
Pici bruner-cipőből
Véremet kiönteni!

Nem lehet kimennei,
Nem lehet pihenni,
Pici bruner-cipőből
Véredet kiönteni!

Jó jestét, jó jestét!
Sági biróné asszony,
Itthol van-e a lánya,
Az én kedves galambom?

Itthol van, od ben van,
Ki izs van teridve,
El is van temedve,
Té meg huncut gazember,
Szenvedj a börtönbe.

Verje még az Isten
Azt az édesanyát,
Ki estétől reggelig
Nem látja a lányát!
Röggel nyóc órára
Halva mégtalálja.

Tapsony, Kulcsár István, 1899, és felesége.

?

Jó estét, jó estét!
 Sági biróné asszony,
 Itthol van-é a lánya,
 Az én kedves galambom?
 Itthol van, od ben van,
 A belső szobába,
 Jóízűen aluszik
 A palanyos ágyában.

Menjen be, költse föl,
 Küldje el a bálba,
 Szép branel-cipejét
 Huzza fél a lábára!

A karikagyürejét
 Huzza fél az ujjára!
 Huzzátok cigányok
 Estétől réggelig!
 Mast mulatok kedvemre
 Sági biró lányával.

Eressz ki kimenni,
 Egy kicsit pihenni,
 Szép blaner-cipőből
 Véremét kiönteni!

Nem lehet kimenni,
 Nem lehet pihenni,
 Szép blaner-cipőből
 Véredet kiönteni!

Verje meg az Isten
 Azt az édesanyát,
 Ki estétől réggelig
 Bálban hagyta a lányát!

"A Rózsa Sándor táncoltatta halálra ezt a lányt, voltak tizénketten, ijjen betyárok. Rózsa Sándornak ez volt a kedvesse ez a lány..azér táncoltatták halálra, mer nem adták neki.."

Bize, Amsztman Lajosné, 1911.

○ Sági biróné

Adjon Isten jó estét,
Sági biróné asszon!
Itthon van-é a lánya,
Az én kedves galambom?

Itthol van, itthol van,
Az első szobába,
Jóízűen alszik
A paplanyos ágyába.

Ménjén be, költse föl,
Jőjjön el a bálba,
Zöld selénszoknyáját
Kösse a derekára!

Kis brinel-cipőjét
Huzza a lábára!

Tíz aranyúrnőjét
Huzza az ujjára!

Sági biróné lánya
El is ment a bálba,

Csak tízénkét hangászkil
Az égyyik sarkába

Hangászok, hangászok!
Hangossan huzzátok!
Most mulatok kedvemre
Sági biró lányával,
Sági biró lányával,
Az én kedves rózsámmal.

Loikém, picikém!
Haggy kicsit pihenni,
Kis brinel-cipőmből
Piroza vért kiönteni!

Picikém, picikém!
Nem lehet pihenni,
Huzzák a hangászok,
Még köll azt fizetni.

Picikém, picikém!
Haggy kicsit pihenni!
Kis brinel-cipőmből
Piroza vért kiönteni!

Loikém, picikém!
Nem lehet pihenni,
Huzzák a hangászok,
Még köll azt fizetni.

Hangászok, hangászok!
Réggelig huzzátok!
Most mulatok kedvemre
Sági biró lányával,
Sági biró lányával,
Az én kedves rózsámmal.

Verje még az Isten
Azt az édesenyét,
Ki estétől réggel
Nem látja a lányát.

Verje még az Isten
Azt az édesapát,
Aki táncra öngedi
Eggyetlen égy lányát!

Sági biró leányát
Most viszik meghalva.
Sági biró leányát
Most viszik meghalva.

Más embér lányának
Szép szekrényt csinálnak,
Sági biró lányának
Szép koporsót csinálnak.

Öt óra, hat óra,
Hajnalt harangoznak,
Sági biró lányára

Szemere veszet huznak.

Öt óra, hat óra,
Harangoznak hajnalra,
Sági biró leányát
Most tesszik meghalva.

Meghalt már, meghalt már,
El izz van temelve,
Tű meg szegény banna leány
Szenvedől a börtönbe.

Sági Ilona

Jó estét, jó estét!
Biróné asszonyom,
Itthon van-é Ilona,
Az én kedves galambom?
Itthon van od benn van
A benső szobába,
Jóizüen aluszik
A paplanos ágyába.

Menjen be, keltse föl,
Küldje el a bálba,
Sugja meg a fülébe,
Hogy kedvesse itt várja.

Kék sejmészoknyáját
Kösse derekára,
Piros bársonycipőjét
Huzza föl a lábára!

Szép aranyláncait
Tégye a nyakára,
Sok szép arangyűrűt
Huzza föl az ujjára!

Szép aranyperecit
Végye a karjára,
Sághi biró Ilona
Ugy menjen el a bálba.

Hangászok, hangászok!
Sághibeli hangászok,
A bankóbol bőven jut,
Csak vigan huzzátok!

Mulatok kedvemre,
Táncolok rózsámmal,
Az én kedves rózsámmal,
Sághi biró lányával.

Huzzátok, huzzátok,
Estétől reggelig,
Sághi biró Ilona,
Hogy meg se pihenhessék.

Icikám, picikém!
Engedj ki pihenni,
Piros bársonycipőmből
A vért kieresztteni!
Nem lehet kiménnei,
Nem lehet kijárni,
Piros bársonycipődből
A vért kieresztteni!
Nem lehet kiménnei,
Nem lehet pihenni,
Piros bársonycipőmből
Véremet kiönteni?
Átkozott az apa,
Átkozott az anya,
Ki egyetlen leányát
Éjjel táncra kiadja.
Réggel van, hat óra,
Harang szól hajnalra,
Sághi biró leányát
Viszik haza meghalva.
Jó reggelt, jó reggelt!
Biróné asszonyom,
Itthon van-é a lánya,
Az én kedves galambom?
Itthon van, odabenn,
A belső szobában,
Holtan fekszik a szegény
Diófakoporsóban.
Verje még az Isten,
Ki éltét elvette!
Szenvedjen a földön is,
Pokolban is érette!
Istenem, Istenem!
De nagyot vétettem,
Sághi biró Ilonát
A föld alá temettem.

Tab. Balikó Béláné, 1914.

Csági biróné
Jó estét, jó estét!
Csági biróné asszony,
Itthol van-é a lánya,
Az én kedves galambom?
Itthun van, itthun van,
Az első szobába,
Jóízűen aluszik,
A paplanyos ágyába.

Ménjen be, költse föl,
Eressze el a bálba,
Szép sejémszoknyáját
Kösse a derekára,
Szép bruner-cipőjét
Huzza fél a lábára!

Hangászok, hangászok!
Röggelig huzzátok,
Soha el se hagyjátok!
Most mulatok kedvemre,
Sági biró lányával

Engedjél pihenni,
Engedjél kimenni!
/Szép bruner-cipőmből/
Szép piros véretem
Cipőmből kiönteni!

Nem lehet pihenni,
Nem lehet kimenni!
Szép bruner-cipődből
Vérödet kiönteni.

Engedjél pihenni,
Engedjél kimenni!
Szép bruner-cipőmből
Vérömet kiönteni.

Nem lehet pihenni,
Nem lehet kimenni,
Szép bruner-cipődből
Vérödet kiönteni!

Verje mög az Isten
Azt az édesanyát,
Ki estétől röggelig
Bálba hagyja a lányát.

Este elbocsátja,
Röggelig nem látja,
Röggelig hat órakor
Már halva találja.

Nyisd ki anyám kapudat!
Zöldre füstött kapudat,
Eresszed be rajta a
Te meghalt leányodat!

Verje mög az Isten
Azt az édesanyát,
Ki estétől röggelig
Nem látja a lányát!

Este elbocsátja,
Röggelig nem látja,
Röggelig hat órakor
Már halva találja.

Szena, Farkas Istvánné, 1900/Kolat Ju

"Möghalt a vőlegénye.. és mégjelant neki képbe, hogy menjen el a bálba. Annyira táncultatta, ördögbe öltözött, úgy mutatta be magát, és mögszakította a menyaszonyát; mer a vőlegény meghált oszt mégjelant neki, hogy együn érte; -a halott vőlegénye-, ez táncúttatta halálra, hogy a lány né maradjon itt, azé jött meg érte. El akarta vönni, mig élt, oszt möghált a vőlegény és gyütt érte; meg köllött neki is halni, s vitte magával..."

Jó reggelt, jó reggelt!
Sági biróné asszony,
Hol van a kend leánya,
A kedves galambom?

Od benn van, od benn van,
Az eszlő szobába,
Jóizüen aluszik
Zöld paplanyos ágyába.

Ménjen be, küldje el,
Küldje el a bálba!
Szép sejémszoknyáját
Kösse a derekára,
Sok aranygyűrűjét,
Huzza az ujjára!

Szép bruner-cipőjét
Huzza fél a lábára!
Huzzátok hangászok!
Estétől reggelig,
Most mulatok kedvemre
Sági biró lányával.

Engedjél, engedj el!
Egy csöppet engedj el,
Szép bruner-cipőmből
Véremet kiönteni.

Nem lehet, nem lehet,
Egy csöppet sem lehet!
Szép bruner-cipődből
Véredet kiönteni.

Huzzátok hangászok!
Estétől reggelig,
Most mulatok kedvemre,
Sági biró lányával.

Verje még az Isten
Azt a jó édesanyát,
Ki estétől reggelig
Mulatni hagyja a lányát!

Huzzátok hangászok!
Estétől reggelig!
Most mulatok reggelig,
Sági biró lányával.

Somogysámson, Gazda Jenő, 1902

Jó estét, jó estét!
Sági biróné asszon,
Itthon van-e a lánya,
A Mariska kisasszon?
Itthon van, itthon van,
A belső szobába,
Most aluszik javába
A paplanos ágyába.

Menjen be, keltse fel!
Küldje el a bálba,
Piros bársony cipőjét
Huzza a lábára!

A sejemkendőjét
Kösse a nyakába,
Fél kilenc órára
Ott legyen a bálba!

Mariska föl is ment,
Elküldte az nyj,
De az a hét fickó meg
Várta az ajtóba.

Mariska megijedt,
El akart szaladni,
De az a hét fickó
Utját állta néki.

Hangászok, hangászok!
Reggelig huzzátok,
Hadd mulatok kedvemre
Sági biró lányával.

Angyalom, galambom!
Eresszél kimenni,
Piros bársony cipőmből
Vérömet kiönteni!

Angyalom, galambom!
Nem szabad kiemni,
Piros bársony cipődből
Véredet kiönteni!

Hangászok, hangászok!
Mindaddig huzzátok,
Amig Sági Mariskát
Életbe látjátok.
Hagyjatok pihenni,
Hagyjatok kimenni,
Piros bársony cipőmből
A vért kiönteni!
Mariska, Mariska!
Nem lehet kimenni,
A te piros véredet
Cipődbe kell ontani!

Az egyik elfáradt,
A másik elkérte,
Mire szegény Mariska
Lerogyott a földre.

Nyist ki anyám, nyist ki!
Zöldre festett kapudat,
Hadd vigyék be rajta
A haldokló lanyodat.
Verje meg az Isten
Azt az édesanyát,
Ki estétől reggelig
Bálba haggya a lányát!

Este elereszti,
Reggelig nem látja,
Reggelre pedig már
Csak halva láthatja.

Mig a többi lányoknak
Hajnalt muzsikálnak,
Szegény Sági Marcsának
Koporsót csinálnak.

18.) Jó reggeltmjó reggelt!
Sági biróné asszon,
Ugy hallottuk, ma éjjel,
Hogy meghalt a menyasszon.
19.) Meghalt, bizony meghalt,
Ki is van csöndítve,
Az a gonosz fickó meg
Szenvedjen a börtönbe.

20.) Szenvedek, szenvedek,
Szenvedni akarok,
Sági biró lányáér
Még az éjjel meghalok.

T. koppány, Sümegi györgyné, 936

Jó estét, jó estét!
Sági biróné asszony,
Hol van a szép lány,
Az én kedves angyalom?
Ott benn van, ott benn van,
Az első szobába,
Álmait álmodja
A paplanyos ágyába.

Ménjen be, keltse fel,
Engedje el a bálba,
Szép sejémszoknyáját
Kösse a derekára,

Szép sejémszoknyáját
Kösse a derekára,
Sok aranygyűrűjét
Huzza föl az ujjára!

Sok aranygyűrűjét
Huzza föl az ujjára,
Szép barna cipőjét
Huzza föl a lábára!

El is ment a bálba,
Szeretteje szavára,
Sok aranygyűrűjét
Fölhuzta az ujjára.

Hangászok, hangászok!
Mindaddig huzzátok,
Mindaddig huzzátok,
Mig a babám látjátok.

Icikém, picikém!
Eressz ki pihenni,
Szép barna cipőből
Vérémét kiönteni!

Ném lehet kiemenni,
Ném lehet pihenni,
Szép barna cipőből
Vérédét kiönteni!

Nyisd ki édesanyám,
Zöldre föstött kapudat,
Azon eressed be a
Félig mághalt lányodat.

Verje még az Isten
Azt az édesanyát,
Ki estétől reggelig
Bálba haggya a lányát!
Kilenc kislán pirosba,
Boruljon a siromra,
Hat kislán fehérbe
Vigyen a temetőbe.

Andocs, Huszár Józsefné, 1902.

Jó estét, jó estét!
Sági biróné asszon,
Itthol van-e a lánya,
Az én kedves angyalom?

Itthol van, itthol van,
Az első szobába,
Álmait alussza
A paplanyos ágyába.

Ménjen bē, keltse fēl,
Küldje el a bálba,
Szép aranygyűrűjét
Huzza fēl az ujjára!

Szép bruner-cipőjét
Huzza fēl a lábára,
Zöld sejémszoknyáját
Kösse äderekára!

El is mēnt a bálba
Szeretője szavára,
Szép sejémszoknyáját
Vette a dērekára.

Huzzátok, húzzátok!
Sági beli hangászok,
Rēggelig huzzátok,
Mig a babám látjátok!

Icikém, picikém!
Engedj ki pihenni,
Szép bruner-cipőből
Véremet kiönteni!

Nēm lehet, nēm lehet,
Nēm lehet kimēni!
Szép bruner-cipőből
Véredet kiönteni!

Verje még az Isten
Azt az édēsanyát,
Ki estétől rēggelig
Bálba hagyja a lányát!

Nyisd ki édēsanyám
Zöldre föstött kapudat!
Azon eresszed be a
Félig mégholt lányodat.

Kilenc kislány fehérbe,
Vigyen a temetőbe!
Tiz kislány pirosba
Borujjon a siromra!

Andocsi asszonyok

Jó estét, jó estét!
Sági biróné asszony,
Itthon van-e a lúnya
Az én kedves galambom?

Itthon van, od ben van,
Az eájó szobába,
Jóízűt aluszik
A paplanyos ágyába.

Ménjen be, keltse fél,
Küldje a bálba,
Sok aranygyűrűjét
Huzza fél az ujjára!
Szép bruner-cipőjét
Huzza fél a lábára!

Hangászok, hangászok!
Ságibeli hangászok,
Ságibeli hangászok
Ma réggel huzzátok!

Most mulatok kedvemre
Az én kedves babámmal,
Az én kedves babámmal,
A Sági Mariskával.

Icikém, picikém!
Eressz ki pihenni,
Szép bruner-cipőből
Véremet kiönteni!

Ném lehet kimenni,
Ném lehet pihenni,
Szép bruner-cipőből
Véredét kiönteni!

Mig a többi vendégnek
Huzzák a vigadót,
A Sági Mariskára
Huzzák a haldoklót.

Még halat már, még halt már,
El izz van temedve,
Az a kutya, rongy ember
Szenved a börtönbe.

Szenvedék, szenvedék,
Szenvedni is akarok,
A Sági Mariskáér
Majd én is meghalok.

Verje még az Isten
Az az édesanyát,
Ki estétől réggel
Bálba haggya a lányát!
Ki estétől réggel
Ném látja a leányát.

"..Nem a szeretője táncultatta ha-
lálra, az ördögje, csak fölvette a
vőlegénye képét...."

Tengőd, Takács Istvánné, 1895. Magya-
rosi Madga,

Jó estét, jó estét!
Sági biróné asszony,
Itthon van-e a lánya,
Az én kedves galambom?

Itthon van, od benn van,
A belső szobában,
Jóizüen aluszik
Zöld paplanos ágyában.

Ménjen be, költse fel,
Küldje el a bálba,
Sárga bruner-cipőjét
Huzza föl lábára!

Föl is kelt, el is ment,
A legénnyel a bálba,
Sárga bruner-cipőjét
Fölhuzta a lábára.

Hangászok, halljátok,
Régel~~x~~ig huzzátok!
Hadd mulatok kedvemre
Sági biró lányával.

Engedjen kimennem,
Engedjen pihennem,
Sárga bruner-cipőmből
Véremét kiöntenem!

Nem lehet kimenned,
Nem lehet pihenned,
Sárga bruner-cipődből
Véredét kiöntened.

Verje még az Isten
Azt az édesanyát,
Ki estétől reggelig
Bálba hagyja a lányát!

Mig a társainak
Huzzák a vigadót,
Sági Mariskának
Hozzák már a koporsót.

Szökedencs, Nagy Károlyné, 1920.

Agyonisten jó jfestét!
 Sági biróné asszony,
 Itthol van-è a lánya,
 Az én kedves angyalom.

Itthol van, itthol van,
 Ott benn a szobában,
 Jójizüet alszik a
 Paplanyos ágyábo,
 Jójizüet alszik a
 Paplanyos ágyábo.

Keltse föl, keltse föl,
 Küldje el a bálbo,
 Szép selémszoknyáját
 Kösse a derekára!
 Szép aranygyűrűjét
 Huzza föl az ujjáro.
 Szép brukker-cipőjét
 Huzza föl a lábáro!

Elmēnetek, elmēntek,
 Elmēntek a bálbo,
 Sági biróné lánya
 Mulat a babájával.

Hangászok, hangászok!
 Réggelig huzzátok,
 Most mulatok kedvemre
 A régi szeretőmmel.

Kedvesem, engedj ki!
 Néllene pihenni,
 Szép bluner-cipőből
 A véremét kiontani.

Nēm lehet kimēnni,
 Nēm szabad pihenni,
 Szép bluner-cipődből
 Vérédét kiönteni.

Kánya, Vaszngek János, 1888.

○ Halálra táncoltatott leány

Jó estét, jó estét!
Sári biróné asszony,
Itthon van-e a lánya,
Az én kezeves galambom?

Itthon van, itthon van,
A belső szobába,
Jóizüen alszik a
Paplanyos ágyába.

Menjen be, költse fél,
Küldje el a bálba,
Szép piros gyűrűjét
Húzza fél az ujjára.

Szép brunel-cipőjét
Huzza fél a lábára,
Zöld sejémszoknyáját
Kösse a derekára.

Jó estét, jó estét!
Sári-beli hangászok,
Ma estétől réggelig
A fülembé huzzátok!

Húzzátok cigányok,
Ti mindaddig húzzátok,
Még a Sári bíró lányát
Élve találjátok!

Picikém, picikém,
Haggy egy kicsit pihenni!
Szép brunel-cipőmből
Véremét kiönteni.

Picikém, picikém,
Nem lehet pihenni!
Szép brunel-cipődből
Véredet kiönteni!

Verje még az Isten
Azt az édesanyát,
Ki estétől réggelig
Bálba hagyta a lányát!

Nyisd anyám, nyisd anyám
Zöld, rácsos-kapudat,
Hadd rakjam be rajta
A megfáradt lábamat!
Jó estét, jó estét!
Sári biróné asszony,
Ugy hallottam, az este,
Hogy meghalt a menyasszony?

Meghalt már, meghalt már,
El is van temetve,
Az a kutya bétvárgyerék
Szenved a börtönbe.

Szenvedek, szenvedek,
Szenvedni is akarok,
Sági bíró lányáért
Még halni kész vagyok.

Értény, Ágyik Jánosné, 1902. *T. Kács Gyuláné*
1905

- Nyisd anyám, nyisd ki!
Zöldre füstöt kapudat,
Hadd vezessék be rajta
Az elfáradt lányodat -

Jó estét, jó estét!
Sági biróné asszony,
Hát, a lánya hol vagyon,
Marcsa nevű galambom?

Od benn van, od benn van,
A belső szobába,
Jóizüen aluszik
A paplanyos ágyába.

Ménjen be, költse föl,
Küldje el a bálba,
Szép bluner-cipőjét
Huzza fél a lábára,
Szép sejmészoknyáját
Kösse a derekára.

Huzzátok hangászok,
Réggelig huzzátok!
Most mulatok kedvemre,
Sági biró lányával.

Picikém, engedjél,
Pihennyi engedjél,
Szép brunel-cipőből
Vérémét kiöntenyi.

Ném lehet kimenned,
Ném lehet pihenned,
Szép brunel-cipőből
Véredét kiöntened!

Huzzátok hangászok
Estétől réggelig,
Hadd mulassak kedvemre
Sági biró lányával.

Verje még az Isten
Azt az édesanyát,
Ki estétől réggelig
Ném látja a lányát,
Ki estétől réggelig
Bálba hagyja a lányát.

Jó reggelt, jó reggelt!
Kedves édes jó anyám,
Mit hallottam az este,

Hogy meghalt a Mariskám?!

Még halt már, még halt már,
El iza van ő temedve,
Té meg huncut, gazembér
Szenvedjél a tömlöcbe.

Szenvennyi szenvedek,
Szenvennyi is akarok,
A kedves galambomér
Még halnyi is meghalok.

Táska, /Mikics J.ánya, 918/

"..az ördög táncultatta, öreganyám szokta mesényi; aszonta vóna a lány, -mer a vőlegénye vidéki vót-, és asz mondta, hogy ő elménne még az ördögge is táncúnyi..hát még jelent az ördög neki, a vőlegény képibe még jelent az ördög, és elvitte egy ojjan messzi-ségbe, ahol ném vót sénki, -má a falun kivü-, s amikor ottan ekeztek táncúnyi akkor egyik kézbü a másikba, az égyi elfáradt, a másiknak átadta, mer többen voltak; akkor még szakasztották...."

○ A halálra táncoltatott lány

Jó estét, jó estét!
Sági biróné asszony,
Itthol van-é a lánya,
Az én kedves angyalom?
Itthol van, itthol van,
A belső szobában,
Jó jizüen alszik már
A paplanyos ágyában.
Ménjen be, keltse föl,
Küldje jfel a bálba,
Szép bruner-cipőjét
Huzza föl a lábára!
Szép briner-cipőjét
Huzza a lábára!

Szép sejémszoknyáját
Kösse a derekára,
Szép selémszoknyáját
Kösse ja derekára,
Tiz aranygyűrűjét
Huzza föl a zujjára!

Jó jfestét, jó jfestét!
Sági biró hangászok,
Ma estétől réggeleig
Csak vigan huzzátok!
Huzzátok cigányok,
Huzzátok cigányok!
Mig a Sági biró lányát,
Életbe látjátok.

Huzzák a hangászok,
Járják a mulatót,
Sági biro léánya
Igy kezdte el már a szót:

Lassabban, könnyebben,
Várasuti László!
Eressz ki pihennyi,
Piros vért kiöntenyi!

Icikém, picikém,
Nem lehet kiménnyi,
Szép bruner-cipődből
Piros vért kiöntenyi,
Szép bruner-cipődből
Piros vért kiöntenyi!
Jó réggel, jó réggelt!
Sági biróné asszony,
Itthol van-é a lánya,
Az én kedves angyalom?
Nincs itthol, nincs itthol,
El van már temedvel,
Az a huncfut gazembér
Szenved már a börtönben,
Az a huncfut gazembér,
Szenved a börtönben.

Vefje még az Isten
Azt az édésanyát,
Ki estétől réggelig
Bálba hagyja a lányát!

-"akkor gyün az igazi vőlegény"-

Jó réggelt, jó réggelt,
Sági biróné asszony!
Itthol van-é a lánya,
Az én kedves angyalom?

Nincs itthol, nincs itthol,
El van már temedve,
Az a huncfut gazembér
Szenved már a börtönbe.

-"mer a zördög képibe táncultatta ha-
lálra"-

Siófok, Nagy János, 1893.

D. O

Uram, édes Uram!
 Minket invitálnak
 Apád városába
 Gyászos vacsorára.
 Kincsem, feleségem!
 Menj el te csak magad,
 Hosszu utról jöttem,
 Nagyon elfáradtam.
 Nagyon elfáradtam.

Uram, édes uram!
 Mindenki párjával.
 Mindenki párjával,
 Csak én páratlanul;
 Kocsisom, kocsisom,
 Kedves főhajcsárom!
 Fogd bē hat lovadat,
 Tizből a legjobbat,
 Tizből a legjobbat.

Uram, édes uram!
 Mi annak az oka?
 Atyám erdejében
 Egy fejsze se szól, ma?
 Egy fejsze se szól ma.

Kincsem, feleségem!
 Az annak az oka,
 Atyád erdejébe
 Ünnepet tartanak,
 Ünnepet tartanak.

Uram, édes uram!
 Mi annak az oka?
 Atyám várossába
 Egy eke sē szánt ma.

Kincsem, feleségem!
 Az annak az oka,
 Atyád városába
 Ünnepet tartanak,
 Ünnepet tartanak.

Uram, édes uram!
 Mi annak az oka?
 Atyám városában
 Szólnak a harangok,
 Szólnak a harangok.
 Kincsem, feleségem!
 Az annak az oka,
 Atyád várossában
 Ünnepet tartanak,
 Ünnepet tartanak.

Uram, édes uram!
 Mi annak az oka?
 Atyám városába
 Mindenki gyászol ma,
 Mindenki gyászban van?
 Kincsem, feleségem!
 Az annak az oka,
 Atyád városában
 Valakit gyászolnak,
 Valakit gyászolnak.

Tab. Balikó Béláné, 1914.

"Aztán itt még egy vers lehetett, de már azt nem tudom... Zalán hallottam édesanyámtul vacsora főzés közben, vagy ha fonyt este. Szeretett énekünyi, mer lánykorába jártak urasági tarlóra aratni, és hazafelé szoktak énekelgetni. Ném tudhatom, hogy kitő tanúta.. Ugy vó a történet, hogy mikor odaéfték aptya házáhol; a fiatalasszony; akkor tudta még éjjel meggyilkulták az aptyát. Az ura azért volt hosszú uton, azért volt fáradt, hogyhát a gyilkosságbu ment haza.. meggyilkulta az apóssát.. ugy emlékszek, hog azért, hogy a vagyonát megszerézhesse mentül elébb, hogy né kelljen megvárni, ha még hal valemikor, hát meggyilkulta az

apóssát és megszerézheti a vagyont. A fiatal-embert az apóssa házánál lefogták később, börtönbe zárták...."

Az elvált leány

D O
Az aradi kislány
Férhez akar menni,
De az édesanyja
Nem akarja engedni.

Nem hajolt anyjára,
Féhez adta magát,
De azért édesanyja
Nagyon megátkozta.

Vacsorája előtt
A hideg rázza ki,
Vacsorája után
A lélke szálljon ki.

Először felsóhajt
A kissebig vőfény,
Édes anyámasszony!
Bágyadt a menyasszony,
Nem bágyadt, nem bágyadt,
Csak azért bánkódik,
Messziről jött ide,
Azért szomorkodik.

Másodszor felsóhajt,
A második vőfény,
Édes anyámasszony!
Beteg a menyasszony.

Nem beteg, nem beteg,
Csak azért bánkódik,
Messziről jött ide,
Azért szomorkodik.

Harmadkor felkiált
~~Felkiált~~ Maga a vőlegény,
Édes anyámasszony!
Még halt a menyasszony.

Ekkor a vőlegény
Kést fog a kezébe,
Kezéből a mellére,
Melléről a szívébe.

Vérem a véreddel
Egy patakba fojjon,
Testem a testeddel
Egy sirba nyugodjon!

Lelkem a lelkeddel
Ugy Urat imádjon,
De a te jó anyád
Istent soha ne lásson!

Andocsi asszonytársaság

2 /Megátkozott menyasszony/

Az aradi kislány
Férhez akar menni,
De az édesanyja
Nem akarja adni.

Az aradi kislámy
Férhez adja magát,
De az édesanyja
Elátkozza lányát.

Először fölkiált
A legelső vőfény,
Jó anyám, jó asszony,
Bágyadt a menyasszony.

Nem bágyagt, nem bágyadt,
Messziről jött ide,
Messziről jözz ide,
Fáj annak a szive.

Másodszor kiáltja
A második vőfény,
Jó anyám, jó asszony,
Beteg a menyasszony.

Nem beteg, nem beteg,
Messziről jött ide,
Messziről jött ide,
Fáj annak a szive.

Harmadcor kiáltja
Maga vőlegény,
Jó anyám, jó asszony,
Meghalt a menyasszony.

Akkor a vőlegény
Kést fogott kezébe,
Kezéből mellébe,
Melléből szivébe.

Vérem a véreddel
Ety patakba fojjon,
Testem a testeddel
Ety sirba nyugodjon,
De a te vén anyád
Istent sosé lásson.

D 0 Az aradi kislány
Férhez akar menni,
De jáz a vén anyja
Nem akaja anni.

De jázér a léány
Férhez adta magát,
Ezér a vén anyja
Elátkozta a lányát.

Vacsorája előtt
A hideg rázza el,
Vacsorája jután
A lélke szálljon el.

Elősször fölszóllal
A legkisebb vőfény,
Édösanyámasszony,
Beteg a menyasszony.

Nem beteg, nem beteg,
Csak azér bánkódik,
Messziről jött szegény,
Azér szomorkodik,

Másodszor főszóllal
Az első vőfénye,
Édös anyámasszony
Még halt a menyasszony.

Ere a vőlegény
Kést fog a kezébe,
Kezéből a mellére,
Melléről a szivére.

Vérem a véröddel
Ety patakba fojjon,
Testöm a testöddel
Ety sirban nyugodjon.

Harangoznak este,
De nem vacsorára,
Viszik a vőlegényt
Ki a hullaházba.

Harangozna dére,
De nem delelőre,
Viszik a menyasszont

Ki a temetőbe.

121
Osztópán, Farkas István, 1946

Az aradi kislán
Férhez akar menni,
De az édesanyja
Ném akarja engedni.

Ném hajolt anyjára,
Férhez adta magát,
De az édesanyja
Nagyon megátkozta.

Vacsorája előtt
A hideg rázza ki,
Vacsorája után
A lélke szálljon ki.

Először felsóhajt
A kisebbig vőfény,
Édés anyámasszony,
Bágyadt a menyasszony.

Ném bágyadt, nem bágyadt,
Csak azért bánkódik,
Messziről jött ide,
Azért szomorkodik.

Másodszor felsóhajt
A nagyobbig vőfény,
Édés anyámasszony,
Beteg a menyasszon.

Ném beteg, nem beteg,
Csak azért bánkódik,
Messziről jött ide,
Azért szomorkodik.

Harmaccor fölkiált
Maga a vőlegény,
Édés anyámasszon,
Még halt a menyasszon.

Ekkor a vőlegény
Kést fog a kezébe,
Kezéből a mellére,
Melléről a szivébe.

Vérém a véreddel
Ety patakba fojjon,
Testém a testéddel
Ety sirba nyugodjon.

Lélkém a lélkéddel
Egy urat imádjon,
De ~~aj~~te jó anyád
Istent sohasé lássa!

Andocs, Születésnap, 1913.

Az aradi kislány
Férhöz akart mönni,
De az a vén anyja
Nem akarja adni.

Az aradi kislány
Férhöz adta magát,
De az a vén anyja
Elátkozta lányát.

Amire odaérsz
A hideg rázzon ki,
Nagy vacsora alatt
A lölköd szálljon ki!

Először fölkiált
A legelső vőfény:
Édös-anyámasszony,
Bágyadt a menyasszony.

Nem bágyadt, bánkódik,
Messziről jött ide,
Messziről jött ide,
Nagyon fájjá szive.

Másodszor főkiált
A másodig vőfény,
Édös-anyámasszony,
Beteg a menyasszony.

Nem beteg, bánkódik,
Messziről jött ide,
Messziről jött ide,
Nagyon fájjá szive.

Harmadkor főkiált
Maga a vőlegény,
Édös-anyámasszony,
Möghalt a menyasszony.

Ekkor a vőlegény
Kést fogott kezébe,
Kezéből mellébe,
Melléből szivébe.

Véröm a véröddel
Egy patakba fojják,
Testem a testöddel
Egy síba nyugodjék/nyugodjék/
Lélkem a lélkéddel
Egy Istent imádjon,
De az a vén anyád
Istent sosé lásson!

Somogyudvarhely, Asszonytársaság:
Győriné, 1917, Jakabné, 1913, Peterdin
1912, Kutiné, 1914.

D.

○ Az aradi kislány
Férhöz akart menni,
De az édösanyja
Ném akarja adni.

Ném hallgat anyjára,
Férhöz adja magát,
Ezért a jó anyja
Mégátkozta lányát.

Mikor a hitre mégy,
A hideg rázza ki,
Nagy vacsora alatt
A lölke szálljon ki.

Nagy vacsora alatt
Fölkátt a kzs vőfény,
Édösanyámasszony
Bágyadt a menyasszony.

Ném bágyadt, bánkódik,
Messziről jött ide,
Messzirül jött ide,
Bánatos a szive.

Másodsor főkiált
Az idősebb vőfény,
Édösanyámasszony,
Beteg a menyasszony.

Ném beteg, bánkódik,
Messzirül jött ide,
Messzirül jött ide,
Bánatos a szive.

Harmadsor főkiált
Maga^avőlegény,
Édösanyámasszony,
Möghalt a menyasszony.

Ekkor a vőlegény
Nagy kést vett kezébe,
Kezéből mellébe,
Melléből szívébe.

Véröm a véröddel
Ety patakot fojjon,
Testém a testéddel
Egy koporsóba zárjon,
De az ~~á~~vén anyád
Istent sosé lászon!
) Lélkém a lélkéddel
Egy Istent imádjon,
Testém a testéddel
Ety sirban nyugodjon,
De az a vén anyád
Istent sosé lászon!

Somogyudvarhely, Horváth Lajosné, 1900

A megátkozott menyasszony

Az aradi kislány
Férhez akar menni,
De jáz a vén anyja
Nem akarja engedni.

Az aradi kislány
Férhez adta magát,
De jáz a vén anyja
Megátkozta j/a lányát.

Lakodalom alatt
A hideg rázzon ki,
A vacsorád alatt
A lelkéd szálljon ki.

Felkiált először
Az első vőfény,
Anyámasszony anyja,
Bágyadt a menyasszony!

Nem bágyadt, bánatos,
Messziről jött ide,
Messziről jött ide,
Azért oj szomoru.

Másodszor fölkiált
A második vőfény,
Anyámasszony anyja!
Beteg a menyasszony!

Nem beteg, bánatos,
Messziről jött ide,
Messziről jött ide,
Azért oj szomoru.

Harmadszor fölkiált
Maga a vőlegény,
Anyámasszony anyja!
Még halt a menyasszony!

Erre j/a vőlegény
Kést fogott kezébe,
Kezéből mellére,
Melléről a szivébe.

Vérem a véreddel
Egy patakba fojjon,
Testem a testéddel
Egy sirba nyugodjon.
De jáz a vén anyád
Istent soha ne lásson!

Siófok/Zics/, Schmidt Györgyné, 1928.

A megátkozott menyasszony

Magabiztos jandarra' Az asszeli'olony AP 9156. 01

D O
Megöltek egy legényt
Hatszáz forintjéért,
Beledobták a Tiszába
Pej-paripájáért.

Tisza bé nem vette,
Partjára kitette,
Arra ment egy helászlegény
Csónakjába tette.

Odamén az atyja,
Költi,de nem hallja,
Kelj föl, kelj föl édes fiam,
Gyere velem haza.

Költi,de nem hallja,
Meg van ez már halva,
Sárga sarkantyus csizmája
Lábára van fagyva.

Odamén az anyja,
Költi,de nem hallja,
Kelj fel, kelj fel, édes fiam,
Gyere velem haza.

Költi,de nem hallja,
Meg van ez már halava,
Szép fekete göndör haja
Vállára van fagyva.

Odamén rózsája,
Költi, azt már hallja,
Kelj fél, kelj fél, édes rózsám,
Borulj a vállamra.

Eltemetesz-e engem
Temetőd kertjébe,
Eltemetlek édes rózsám
Virágos kertembe.

Virágos kertembe,
Kertem közepében
Ott siratlak édes rózsám
Mindörökre téged.

Bize, Amsztmann Lajosné, 1911.

86. sz. sz. /
A megszólaló halott

D. 0 A megölt legény

Megöltek egy legényt
Hatszáz forintjáért,
Beledobták a Tiszába
Szép szürke lováért.

Tisza bé nem vette,
Partjára kitette,
Arra ment egy révészlegény,
Hálójába tette.

Arra ment az apja,
Költi, de nem hallja,
Kelj fel, kelj fel édes fiam,
Nem vagy te meghalva.

Nem vagyok meghalva,
Él vagyok aliva,
Szép fekete göndör hajam
Ajkamra van hajtva.

Arra ment babája,
Kelti de meghallja,
Kelj fel, kelj fel édes rózsám,
Borulj a vállamra.

Csináltatsz-e babám
Diófakoporsót,
Csináltatok édes rózsám
Arany-érckoporsót.

Eltemetsz-é babám,
A té kiskertedbe,
Eltemetlek édes rózsám
A gyászos temetőbe.

Megsiratsz-é babám,
Három legény előtt,
Megsiratlak édes babám
A gyászos fejfád előtt.

Béžence, Huszics Antalné, 1908

127

(Jegyzetbe?)

Megöltek egy legényt
Hetven forintjáért,
S bevetették a Tiszába
Pej-piros paripájáér.

Tisza nem szenvedte,
S partjára kitette,
Ara ment egy halászlegény,
Ej-haj,/Hajójába tette.

Odament az apja,
S kelti,de nem hallja,
Kēj fel fiam,édes fijam,
Ej-haj,/Gyere velem haza!

Odament az anyja,
S kelti,de nem hallja,
Kēj fel fiam,édes fiam,
Ej-haj,/Gyere velem haza!

Odament babája,
S kelti,de meghallja,
Kēj fel rózsám,édes rózsám,
Ej-haj,/Gyere velem haza!

Nem mehetek haza,
Mer meg vagyok halva,
Szép fekete göndör hajam
Ej-haj,/A vállamra van fojva.

Meggyászolsz-e rózsám
Három esztendeig?
Meggyászollak édes rózsám
Ej-haj,/A világ végzetéig.

"Énekelte Palkó József 63 éves ,születtett Andrásfalván
Bukovinába "- /Kakasd,1971-es felvétel,

2

Megölték egy legényt
Hatvan forintjáért,
Tiszába vetették
A nyergeslováért,
Tisza be nem vette,
A partjára vetette,
Ára megy a hajóslegény,
Hajójába tette.

Odamegy az anyja,
Költi, de nem hallaja,
Odamegy babája,
Költi, azt meghallja,
Kelj föl babám, kelj föl,
Borulj a vállamra,
Borulj a vállamra,
Hadd vigyelek haza,
Harmadnapig, negyednapig
Nyugodj a házamba.

Hács, Lang Henrich, 1906

*

A Balaton partján
Halászott egy legény,
Mit fogott ki a hálója,
Mint egy szegény legényt.

Kitötte a partra,
Balaton partjára,
Hazaient az anyjának,
Hogy megvan a fia.

Odamegy az anyja,
Kötti,de nem hallja,
Szép fekete,göndör haja
Vállára van fagyva.

Odamegy az apja,
Kötti,de nem hallja,
Szép fekete lakkcsizmája
Lábára van fagyva.

Odamegy babája,
Kötti,azt meghallja,
Gyere kedves kisangyalom,
Borulj a vállamra!

Borulj a vállamra,
Hadd vigyelek haza,
Fektesselek édes rózsám
Paplanos ágyamba.

Mégsiratsz-é babám,
Egy-két legény előtt?
Mégsiratlak édes rózsám
Egész világ előtt.

Csináltatsz-é babám
Fehér fakoporsót?
Csináltatok édes rózsám
Diófa-koporsót.

Somogyudvarhely, Győri Mihályné, 1917, Kuti Györgyné, 1914.

Megöltek egy legényt
Hatszáz forintjáért,
Beledobták a Tiszába
Két szürke lováért.

Tisza be sem vette,
Partjára vette,
Arra mént egy halászlegény,
Hálójába tette.

Onnét is kivette,
Csongorádra vitte,
Csongorádi temetőbe
Szépen eltemette.

Odamént az apja,
Kérdi,de nem hallja,
Kelj fel, kelj fel édes fiam,
Gyere velem haza!

Oda mént az anyja,
Kérdi,de nem hallja,
Kelj fel, kelj fel édes fiam,
Hadd vigyelek haza!

Oda mént babája,
Kérdi, meg is hallja,
Kelj fel, kelj fel kedves rózsám,
Hadd vigyelek haza!

Nem vihetsz te haza,
Mert meg vagyok halva,
Csongorádi temetőbe
El vagyok hantolva.

Tab, Balikó Béláné, 1914.

Ez a változat eltér a közölt variánsoktól; bár a leány
nak felel a megholt legény, vagyis a mindent legyőző
szerelem itt is megcsillan egy pillanatra, azonban a
halott legény és lány közötti további párbeszéd nem
folytatódik/mint előbbi változatainkban/, hanem ma-
rad a végső nyughelyén a halott vőlegény.

○
Mégöltek egy legényt
A Tisza szélébe,
Beledobták szép lováér
Tisza közepébe.

Tisza be nem vette,
Partjára vetette,
Arra mént a halászlegény,
Hálójába tette.

Arra mént az apja,
Kelti, azt sè hallja,
Kelj fel, kelj fel édes fiam,
Nem vagy tē meghalva.

Arra mént az anyja,
Kelti, azt sem hallja,
Kelej fel, kelj fel édes fiam,
Gyere velem haza!

Arra mént a Julcsa,
Kelti, azt meghallja,
Kelj fel, kelj fel szép szeretóm,
Nem vagy tē meghalva.

Nem vagyok, nem vagyok,
Nem Vagyok meghalva,
Szép feketegöndör hajam
Te b vérrel fagyva.

Csináltatsz-è babám
Diófakoporsót?
Csináltatok szép szeretóm
Tiszta érckoporsót.

Megsiratsz-e babám
Három leány előtt?
Megsiratlak szép szeretóm
Az egész világ előtt.

Kikisérsz-e babám
A temető dombjára?
Kikisérlek szép szeretóm
Tiszta gyászruhába.

Értény, Takács János, 1959.

0
Majltek egy levényt
Hatszáz forintjéért,
Beledobták a Tiszába
Szép szürke lovéért.

Tisza bé nem vötte,
Partjára kitötte,
Arra mönt a révészlegény,
Hálójába tötte.

Arra jött az apja,
Költi,de nem hallaja,
Kelj föl édes, kedves fiam,
Nem vagy té méghalva.

Nem vagyok méghalva,
El vagyok bágyadva,
Szép fekete göndör hajam
Arcomra van hagyva./hajtva/

Arra jött az anyja,
Költi,de nem hallja,
Kelj föl édes, kedves fiam,
Gyere vélem haza.

Nem méhetek haza,
Mer meg vagyok halva,
Szép feket göndör hajam
Arcomra van hagyva.

Arra jött babája,
Költi, azt méghallja,
Kelj föl édes, kedves rózsám,
Gyere velem haza.

Csináltatsz-é rózsám
Diófakoporsót?
Csináltatok édes rózsám
Arany-ércokoporsót.

Méghuzatod babám
A hármás harangot?
Méghuzatom édes rózsám
Mind a harminchatot.

Beezence, Horváth Györgyné, 1912.

A megszólaló halott.

Elindultam szép hazámbul,
Idegen kis Magyarországbul,
Visszanéztem félutambol,
Szememből a könny kicsordult.

Bú ebédem, bú vacsorám,
Boldogtalan minden órám,
Nézem a csillagos eget,
Sirok alatta öleget.

Tikos, Kristóf Lajos, 1903

Istenem, Istenem!
Édes jó Istenem,
Mikor lesz már nékem
Szép szabad életem?

Akkor lesz csak nékem
Szép szabad életem,
Mikor a babámat
A keblemre ölelem.

Somogyásmsoni asszonycsoport
/a szentjakabi cigányok hasonló-
an ismerik, más dallamra/

Élek, élek, de mér élek,
Ha az árnyéktól is félek,
Nyárfalevél megzörrenik,
Bennem a vér meghidegszik.

Lehullik a nyárfalevél,
Hová lesz a szegénylegény?

Szóllósgyőrök, Váczi István, 1909.

Hullik az esső,
Hajlik a vessző,
Bodor a levele;
Két szegénylegény
Vándolni készül,
De nincsen kenyere,
De nincsen kenyere.
Kalj föl te kislány!
Süss neki rétest,
Hadd legyen kenyere,
Süss neki rétest,
Hadd legyen jókedve.

Siófok, Pintér károly, 1898.

10
Rászállot a páva
Vármegyeházára,
Vizet hozott szegény
Raboknak számára.

Láttam az urakat,
Harmincketten vótak,
Mind a harmincketten
Rólam törvényt szabtak.

Elejbém terjesztik
A feketekönyvet,
Abbol számláltatják
Az én bus életémet.

Elvisznek messzüre,
Hosszu utra vissz~~x~~nek,
Ilova-börtönbe
Engémet betéesznek.

Rab vagyok, rab vagyok,
Örökre rab vagyok,
Anyámnak, apámnak
Levelet nem írok.

Csillagok, csillagok!
Énrám nem ragyogtok,
Édesanyám házát
Körülragyogjátok.

Irom a levelem
A börtön ablakán,
Kedves édesanyám!
Né várgya a fiát!

Rab vagyok, rab vagyok,
Ki sém szabadulok,
Ilova-börtönbe
Most má elhervadok,

Csurgó, Borbély Teréz, 1913.

Rab vagyok, rab vagyok,
Szabadulást várok,
Tudja az a nagy Uristen,
Hogy/Mikor szabadulok.

Elejbém terjeszték
A/nagy fekete könyvet,
Abból számlálgatik,
Az én bus életömet.

Láttam az'í urakat,
Harmincketten vannak,
Mind a harmincketten
Rólam törvényt szabnak.

Kutas, Borbély Lajos, 1903. AP 9154

Hallottad-e hírét somogyi betyárnak,
Meg annak a híres kaposi fegyháznak,
Hallottam, hallottam, szenvédtem is benne,
Verje még az Isten, ki ezt készítettette.

Fujdogál a szellő Somogy megye felől,
Sokat gondulkodom magam sora felől,
Zörgesd meg angyalom ablakom rostéját,
Én is megzörgetem vármegye békóját.

Rab vagyok, rab vagyok, szabadulást várok,
Elmúlt már hat éve miutta rab vagyok,
Kilenc fontos vasbul hármát elszakkadtam,
A negyedik párt is jó elvásitottam.

Kálmáncsa ~~1881~~, Kalmár István, 1905.

D O
Rab vagy rózsám, rab vagy,
Én meg beteg vagyok,
Mire kiszabadulsz,
Én is möggyógyulok.

Röpülj páva, röpülj
Nagy vizen köröszkül,
Vidd el leveletem
A vizen köröszkül.

Vidd el leveletem
A vármegyeházára,
Az én angyalomnak
A szabadulására.

Elejbém terjeszték
A fekete könyvet,
Abból számlálják ki
Rabi életömet.
Nyiss ki rózsám, nyiss ki
A vármegye kapuját,
Hagy vigyem bé rajta
Szivem nagy bánatát.

Szena, Kiss Istvánné, 1895.

123
Repülj madár, repülj,
Somogyon keresztül,
Az én kedves kis falumba
Babám vállára ülj.

Ha kérdi hogy vagyok,
Mondd, hogy beteg vagyok,
Kaposvári laktanyába
Vaságyon hűrvadok.

Söpörjetek lányok,
Ti buzsáki lányok,
Jönnek már, jönnek már
A somogyi betyárok.
Betyárok, betyárok,
Betyárok is lesznek,
Szabadságért jaj, szegények,
De sokat szenvedtek.

Buzsák, Kara Lajsoné, 1936.

*

Hallottad-e hírt/Zalaegörszögnek?
 Hát annak a hírs/Sentlévő börtönnek,
 Hallottam, hallottam/Szenvödtem is benne,
 Verje mög az Isten/Aki azt épülte.
 Ne csodáld tő babám/Hogy én sárga vagyok,
 Kaposi börtönnek/Térdig rabja vagyok,
 Térdig rabja vagyok/Derékig bilincsbe,
 Kiapad a szömöm/A nagy sötétségbe.
 A börtöm feneké/A mögvetött ágyam,
 A börtöm oldala/Takarózó párnám,
 Rászállott a páva/A vármegyeházra,
 Hozott italt ételt/A rabok számára.
 Rászállott a páva/A vármegyeházára,
 Rászállott a páva/A vármegyeházára,
 Hozott italt,ételt/A rabok számára.

Rinyakovácsi, Jandzsó Györgyné, 1908. AP 9157 *

Hej, páva, hej páva!
 Császárné pávája,
 Ha én páva volnék,
 Jobb réggel fölkelnék.
 Jobb réggel fölkelnék,
 Tó vizére mennék,
 Tóvizébül innák,
 Szárnyam csattogtatnám.
 Szárnyam csattogtatnám,
 Tollamat hullatnám,
 Szép kislány fölszedné,
 Bokrétába kötné.

Andocsy Huszár Imréné, 1928.

D
Kilenc bilincs-vasat
Már el is szaggattam,
A tizediket is
Jó megvásítottam.

Hervadj rózsá, hervadj,
A magos hegytetőn,
Én is elhervadok
A börtön fenekén.

Anyám, kedves anyám!
Menj bé az urakhoz,
Kérd ki leveletem,
Betyáréletemet.

Láttam az urakat,
Tizenketten vőltak,
Mind a tizenketten
Rólam törvényt szabtak.

Mikós néplak - tükörszöveg - Szabolcs k. pünte
/Marcali-Szabolcs/, Badacsonyi Lajos, 1909. *pünte népmese*

Sötét félhő tornyozik az égen,
Sujjos bajjaim vannak énnékem,
Elpanaszlom bánatom egy madárnak,
Hogy füttyülje széles nagyvilágnak.

Tót Jóska a nevem, úgy írják,
Mégis mindig tőlem tudakolják,
Sem a járás-, sem a törvénybíró
Nem tudja a nevem fölírnya jó.

Lad, Szép Józsefné, 1905.

Ágas-bogas a diófa ága,
El köll menni innen nemsokára,
Leiratom hiremet, nevemet,
Nektök hagyom a kedves szeretőmet.

/Csak azt mondják, hogy én korhej vagyok,
Magam is jól tudom, hogy az vagyok,
Ojjan vagyok, mint az engedelem,
Két orcámon nyillik a szerelem/

Szena, Fekete József, 1889.)

Rimaszombat felől
Fujdogál a szellő,
Szomoru hirt hallok
Magam sorsa felől.

Kivetették énrám
Az elfogó hálót,
Ugy fogtak el, engöm,
Mint egy utonállót.

Repülj daru, repülj,
Az erdőn köröszkül,
Mondd meg a babámnak,
Magavan egyedül.

Ha kérdik, hol vagyok,
Mondjad, hogy rab vagyok,
Rimaszombat hejön
Térdig vasban vagyok.

Térdig vaába vagyok,
Könyéig bilincsbe,
Rimaszombat hejön,
Börtön fenekébe.

Te/Börtönajtó repedj meg,
Te/Kozári szabadulj meg,
Szabadulnék, ha lehetne,
Ha börtönőr kiéngedne.

Szena, Kozári József, 1905.

Ballada's dalok

2 abéneket (páua - vab tip)

Kihajtottam a libámat
A zöld pázsitra,
Arra jött a biró fia,
Meghajigálta.

Ne hajigáld biró fia
Hamvas gunárom,
Hazamégyek, az apádnak
Elpanaszolom.

Adjon Isten biró uram,
Szerencsés jó napot!
Fogad Isten Mari lányom!
Néked mi bajod?

Megdobálta biró fia
Hamvas gunárom,
Mit kérsz érte Mari lányom?
Néked megadom.

A zuzáér, a májáér
Két aranyalmát,
A táncoló két lábáér
Két véka buzát.

Hát az a szép gimbes-gombos,
Galárisos gunár nyaka,
Hát az mennyit ér?
Végy el engem biró fia!
Nem kell semmidér.

"Ezt még is játszottuk, egy fiú és egy kislány felelgettek
egymásnak".

Berzence, Krémer Ádámné, 1933, és Klancsár Györgyné, 1927.

Adjon Isten biró uram
Szerencsés jó napot!
Fogadj Isten Mari lányom!
Néked mi bajod?

Megdobálta kelmed fia
Hamvas gunárom,
Mit kérsz érte Mari lányom?
Néked megadom.

A zuzáér, a májáért
Két aranyalmát,
A táncoló két lábáért
Két véka buzát.

Hát még az a gimbes-gombos,
Galárisos gunár nyaka,
Hát az mennyit ér?
Végy el engem biró fia!
Nem kell semmidér.

"Az apácaiskolába játszottuk kb.
30-40 között. A biró kérdezett, a
lány felelt..."

D. O Gunaras lány

Kihajtottam ludaimat

A zöld pázsitra,

Ára jött a biró fia,

Közibik dobott.

Jeltalálta biró fia

Szép gunaramat,

Agyondobta biró fia

Szép gunaramat.

Jó estét biró uram

A kend házába!

Azért jöttem biró uram

A kend házába.

Eltalálta biró fia

Szép gunaramat,

Agyondobta biró fia

Szép gunaramat.

Mit kívánsz Szép Ilona

Szép gunaradér?

Minden tolla száz tolláér'

Egy-egy aranyat.

A szárnyáér biró uram,

Arany-legyezőt,

A lábáér biró ura,

Egy arany-vesszőt.

A májáér biró uram,

Egy arany-tálot,

A májáér biró uram,

Arany-tánygrot.

Szenyér, Káplár Mihályné, 1906.

Sinon foliacea

AP 3158

Febr. 1875. Jan.

*
Ilona
A gunaras lány

Kihajtottam libáimat
A zöld pázsitra,
Arra hajtott biró fia,
Közibik dobott.

Jéltalálta biró fia
Szép gunaramat,
Agyondobta biró fia
Szép gunaramat.

Jó napot birógazda
A kend házánál!
Agyonisten szép Ilona
Az én házamnál!

Miért jöttél szép Ilona
Az én házamba?

Azért jöttem birógazda
A kend házába:

Mer/Kihajtottam ludaimat
A zöld pázsitra,
Arra hajtott biró fia,
Közibik dobott.

Jéltalálta biró fia
Szép gunaramat,
Agyondobta biró fia
Szép gunaramat.

Mit kívánsz szép Ilona
Szép gunaradér?
Minden tollán száz tolláér
Egy-egy aranyat.

A májáér birógazda
Egy aranytálat,
A zuzáér birógazda
Aranytányérat.

A lábáét birógazda
Egy aranláncot,
A szárnyáér biró gazda
Aranylegyezőt.

A lábáér birógazda
Aranyevezőt,
A gégéér birógazda
Egy aransipot.

A seggi az órotokra!
Egy aransipot.

Szenyér/S.zsitfa/, Tislér Antalné, 1898.

~~Antal~~ mil. lakik

AP 3371/2

1875. jan.

AP 1531

+

1877. febr.

+

AP 11011

1874.

+

AP 3180/2

1873.

87.

Gundaras löny
(kardue' dallamat kottazini)

Elmënt a faluba,
Gazdag birólányhoz,
Hi-... stb.
Gazdag birólányhoz.
Jó napot, jó napot,
Gazdag biró lánya!
Hi-.... stb.
Gazdag biró lánya.
Keröllön hát bellebb,
Üljön a divánra,
Hi-.... stb.
Üljön a divánra!
De nēm azért jöttem,
Hogy ide leüljek,
Hi-....stb.
Hogy ide leüljek.
Hanēm azért jöttem,
Jössz-ē hozzám vagy sēm?
Hi-... stb.
Jössz-ē hozzám vagy sēm?
Elmēgyék én kendhez,
Kirájfi-legényhez,
Hi-.... stb.
Kirájfi-legényhez.
Köllesz az ördögnek,
Annak is a vénnek,
Hi-.... stb.
Annak is a vénnek.
Elmënt a szomszédba,
Kosárfonó-lányhoz,
Hi-... stb.
Kosárfonó-lányhoz.
Jó napot, jó napot,
Kosárfonó lánya!
Hi-.... stb.
Kosárfonó lánya.

Kerüljön hát bellebb,
Üljön lé a padra,
Hi-.... stb.
Üljön lé a padra!
De nēm azért jöttem,
Hogy ide leüljek,
Hi-... stb.
Hogy ide leüljek.
Hanēm azért jöttem,
Jössz-ē hozzám vagy sēm,
Hi-... stb.
Jössz-ē hozzám vagy sēm?
Nēm mēgyék én kendhez,
Kirájfi-legényhez,
Hi-.... stb.
Kirájfi-legényhez.
Van már énnékem égy
Szégény kocsislegény,
Hi-.... stb.
Szégény kocsislegény.

Somogyudvarhely, Peterdi Józsefné,
Luka Erzsébet, 1912.

Egyszer egy királfi
Mit gondolt magába,
Hi-hi-hi, ha-ha-ha,
Mit gondolt magába?
Fölöltözött szépen
Kocsisi ruhába,
Hi-.....stb.
Kocsisi ruhába.
Elmént a faluba
Gazdag birólányhoz,
Hi-..... stb.
Gazdag birólányhoz.
Jó napot, jó napot,
Gazdag biró lánya!
Hi-... stb.
Gazdag biró lánya.
Kerüllön hát bellebb,
Üljön a diványra,
Hi-..... stb.
Üljön a diványra.
De nem azért jöttem,
Hogy én itt leüljek,
Hi-... stb.
Hogy én itt leüljek.
Hanem azért jöttem,
Jössz-e hozzám vagy sém?
Hi-... stb.
Jössz-e hozzám vagy sém?
Nem mégyék én kendhez,
Kocsisi legényhez,
Hi-... stb.
Kocsisi legényhez.
Van a szomszédunkban
Kosárkötő lánya,
Hi-... stb.
Kosárkötő lánya.

Ekkor a kirájfi,
Mit gondolt magába,
Hi-... stb.
Mit gondolt magába?
Elmént a szomszédba,
Kosárkötő-lányhoz,
Hi-..... stb.
Kosárkötő-lányhoz.
Jó napot, jó napot,
Kosárkötő lánya!
Hi-..... stb.
Kosárkötő lánya.
Kerüllön hát bellebb,
Üllön lè a padra,
Hi-... stb.
Üljön lè a padra!
De nem azért jöttem,
Hogy ide leüljek,
Hi-... stb.
Hogy ide leüljek.
Hanem azért jöttem,
Jössz-è hozzám vagy sém,
Hi-..... stb.
Jössz-è hozzám vagy sém?
Elmégyek én kendhez,
Kocsisfi-legényhez,
Hi-..... stb,
Kocsisi-legényhez.
Ekkor a kirájfi
Mit gondolt magába,
Hi-..... stb.
Mit gondolt magába?
Fölöltözött szépen
Kiráji ruhába,
Hi-... stb.
Kirájfi ruhába.

Fölöltözött szépen

Kirájfi ruhába,

Hi-... stb.

Kirájfi ruhába.

Elmént a szomszédba,

Kosárkötő-lányhoz,

Hi-... stb.

Kosárkötő-lányhoz.

Kerüllön hát bellebb,

Üljön a lócára,

Hi-... stb.

Üljön a lócára!

De nem azért jöttem,

Hogy ide leüljek,

Hi-.... stb.

Hogy ide leüljek,

Hanem azért jöttem,

Jössz-e hozzám vagy sém,

Hi-... stb.

Jössz-e hozzám vagy sém?

Nem megyék én kendhez,

Kirájfi-legényhez,

Hi-... stb.

Kirájfi-legényhez.

Van már énnékem egy

Szegény kocsislegény,

Hi-..... stb.

Szegény kocsislegény.

Somogyudvarhely, Asszonycsoportban az egykori puszták
cseléd,-summásai felváltva, néhol együttesen adták elő a
balladát ebben a hosszú formában; némi eltéréssel, kissé
tömörebben adta elő-lakásán-Peterdi Józsefné:

Égyszër egy kirájfi
Mit gondolt magába,
Hi-hi-hi, ha-ha-ha,
Mit gondolt magába?
Fölvöltözött szépen
Kirájfi ruhába,
Hi-.... stb.
Kirájfi ruhába.
Elment a faluba,
Gazdag birólányhoz,
Hi-.... stb.
Gazdag birólányhoz.
Jó estét, jó estét,
Gazdag biró lánya,
Hi-.... stb.
Gazdag biró lánya!
Adjon Isten kendnek,
Kirájfi-legénynek,
Hi-.....stb.
Kirájfi-legénynek!
Kerüljön hát beljebb,
Üljön a lócára,
Hi-... stb.
Üljön a lócára!
De nem azért jöttem,
Hogy ide leüljek,
Hi-... stb.
Hogy ide leüljek,
Hanem azért jöttem,
Jössz-e hozzám vagy sém,
Hi-.... stb.
Jössz-e hozzám vagy sém?
Égyszër egy kirájfi,
Mit gondolt magába,
Hi-... stb.
Mit gondolt magába?

Fölvöltözött égyszër
Kocsisi ruhába,
Hi-.... stb.
Kocsisi ruhába.
Elment a faluba,
Gazdag birólányhoz,
Hi-.... stb.
Gazdag birólányhoz.
Kerüllön hát bellebb,
Üljön a lócára,
Hi-... stb.
Üljön a lócára!
De nem azért jöttem,
Hogy ide leüljek,
Hi-... stb.
Hogy ide leüljek,
Hanem azért jöttem,
Jössz-e hozzám vagy sém,
Hi-.... stb.
Jössz-e hozzám vagy sém?
Nem megyek én kendhez,
Kocsisi-legényhez,
Hi-... stb.
Kocsisi-legényhez.
Ménjen a szomszédba,
Kosárfonólányhoz,
Hi-... stb.
Kosárfonólányhoz!
Ekkor a kirájfi,
Mit gondolt magába,
Hi-.... stb.
Mit gondolt magába?
Fölvöltözött szépen
Kirájfi ruhába,
Hi-... stb.
Kirájfi ruhába.

Elmént a faluba,
Gazdag birólányhoz,
Hi-... stb.
Gazdag birólányhoz.
Kerüljön hát beljebb,
Üljön a diványra,
Hi-.... stb.
Üljön a diványra!
Ekker a kirájfi
Mit gondolt magába,
Hi-.... stb.
Mit gondolt magába?
Elmént a faluba,
Kosárkötő-lányhoz,
Hi-... stb.
Kosárkötő-lányhoz.
Kerüllön hát bellebb,
Üljön a lócára,
Hi-.... stb.
Üljön a lócára!
De nem azért jöttem,
Hogy ide leüljek,
Hi-.... stb.
Hogy ide leüljek,
Haném azért jöttem,
Jössz-é hozzám vagy sém,
Hi-.... stb.
Jössz-é hozzám vagy sém?
Elmőgyék én kendhez,
Kocsisfi-legényhez,
Hi-... stb.
Kocsisfi-legényhez.
Ekkor a kirájfi,
Mit gondolt magába,
Hi-... stb.
Mit gondolt magába?

Fölöltözött szépen
Kirájfi ruhába,
Hi-... stb.
Kirájfi ruhába.
Elmént a faluba,
Gazdag birólányhoz,
Hi-... stb.
Gazdag birólányhoz.
Kerüljön hát beljebb,
Üljön a diványra,
Hi-.... stb.
Üljön a diványra!
De nem azért jöttem,
Hogy ide leüljek,
Hi-... stb.
Hogy ide leüljek,
Haném azért jöttem,
Jössz-é hozzám vagy sém,
Hi-.... stb.
Jössz-é hozzám vagy sém?
Elmőgyek én kendhez,
Kirájfi-legényhez,
Hi-.... stb.
Kirájfi-legényhez.
Ném köllesz, nem köllesz
Gazdag biró lánya,
Hi-... stb.
Gazdag biró lánya.
Van már a szomszédba
Kosárkötő lánya,
Hi-... stb.
Kosárkötő lánya.
Ekkor a kirájfi
Mit gondolt magába,
Hi-....stb.
Mit gondolt magába?

Hazamént kirájsfi,
Leveté a subát,
Rávette a pompát,
Ugy mént el mégkérni,
Nádi biró lányát,
Nádi biró lányát.

Jó napot, jó napot!
Nádi biró lánya,
Eljöttem tehozzád
Szivem gyöngyvirága,

Töröklopány, Buzsáki Istváné, 1900

? (még mindig zárt stílusú) meg-
Harsni!!)

Nádi bírólánya

○ Egyszer egy kiráji
Mit gondolt magába,
Nagyon unatkozott,
Elment hát a bálba.
El is ment a bálba,
Ott látott egy kislányt
Zöld-fehér ruhába,
Zöld-fehér ruhába.

Remegett a szive,
Amikor meglátta,
De megszellittani
Nem volt bátorsága.
Nem volt bátorsága.

Hazafelé menet
Gondolta magába,
Leveti a pompát,
Ráveszi a subát.

Igy méne megkérni
Annak szépbányát,
Nádi bírólányát,
Nádi bírólányát.

Jó napot, jó napot!
Nádi bírólánya,
Eljöttem én hozzád
Hires gyöngyvirágom,
Hires gyöngyvirágom.

Jó napot, jó napot!
Szegény béreslegény,
Ha már eljött hozzánk,
Üljön hát le ide,

Arra a lócára,
A tornác végibe.

De nem azért jöttem
Hogy én itt leüljek,
Hanem azért jöttem,
Eljössz hozzám, vagy sem?
Eljössz hozzám, vagy sem?

Nem menek én hozzád,
Szegény béreslegény,
Gazdag vagyok én is,
Gazdag köll nekem is,
Gazdag köll nekem is.

Szomszédunkban van egy
Kosárkötő lánya,
Ott várnak egy legényt,
Aki nagyon szegény.

Az való tehozzád,
Szegény béreslegény,
Szegény béreslegény.

Jó napot, jó napot!

Kosárfonó lánya,
Eljöttem én hozzád,
Gyönyörű virágom,
Szivem, gyöngyvirágom.

Mondja csak el gyorsan,
Mi szél hozta ide?

Üljön le mindlunk,
A mi tűzhejűnkre,
A mi tűzhejűnkre!

De nem azért jöttem,
Hogy én itt leüljek,
Hanem azért jöttem,
Eljössz hozzám vagy sem?
Eljössz hozzám vagy sem?

Elmégyek én hozzád
Szegény béreslegény,
Szegény vagyok én is,
Szegény köll nekem is,
Szegény kell nekem is.

Holnap jövök érted,
Készülődj csak **Szépen**,
Öltözzél fel szépen
"enyasszony-ruhába,
menyasszony-ruhába

Jó napot, jó napot,

Kosárfonólányka!

Hi-hi, ha-ha!

Kosárfonólányka.

Jó napot, jó napot

Kiráj őfelsége!

Hi-hi, ha-ha!

Kiráj őfelsége.

Kerüljön be bejjebb,

Üljön a padkára!

Hi-hi, ha-ha!

Üljön a padkára!

De nem azért jöttem,

Hogy én itt leüljek,

Hi-hi, ha-ha!

Hogy én itt leüljek.

Hanem azért jöttem,

Jössz-e hozzám vagy sem?

Hi-hi, ha-ha!

Jössz-e hozzám vagy sem?

Nem megyek, nem megyek,

Kiráj őfelsége!

Hi-hi, ha-ha!

Kiráj őfelsége.

Van már nékem egy más,

Szegény kocsislegény,

Hi-hi, ha-ha!

Szegény kocsislegény.

Én vagyok az, nem más,

Csókoljuk meg egymást!

Hi-hi, ha-ha!

Csókoljuk meg egymást!

Törökkoppány, Sümei Györgyné, 1936.

(Az úr ura királyfi)

D. 2

Egyszer egy királyfi,
Mit gondolt magába,
Hi-hi, ha-ha!

Mit gondolt magába?

Felöltözött szépen
Kocsisi ruhába,

Hi-hi, ha-ha!

Kocsisi ruhába.

Elment megéretni
Gazdag biró lányát,

Hi..... stb.

Jó napot, jó napot!

Gazdag biró lánya,

Hi..... stb.

Kerüljön be bejjeb,
Üljön a lócára!

Hi..... stb.

De nem azért jöttem,

Hogy én itt leüljek,

Hi..... stb.

Hanem azért jöttem,
Jössze-e hozzám, vagy sem?

Hi..... stb.

Nem megyek, nem megyek,
Szegény kocsislegény,

Hi-, stb.

Van a szomszédunkban,
Kosárfonó lánya.

Hi..... stb.

Jó napot, jó napot!

Kosárfonó lánya,

Hi..... stb.

Kerüljön be bejjebb,

Üljön a padkára!

Hi..... stb.

De nem azért jöttem,

Hogy én itt leüljek,

Hi..... stb.

Hanem azért jöttem,

Jössze hozzám vagy sem,

Hi-..... stb.

Elmegyek, elmegyek,

Szegény kocsislegény,

Hi..... stb.

Akkor a királyfi,

Mit gondolt magába?

Hi-..... stb.

Felöltözött szépen

királyi ruhába,

Hi-..... stb.

Elment megkéretni,

Gazdag biró lányát,

Hi-..... stb.

Jó napot, jó napot,

Gazdag biró lánya,

Hi-..... stb.

Kerüljön be bejjebb,

Üljön a lócára!

Hi-..... stb.

De nem azért jöttem,

Hogy én itt leüljek,

Hi-, stb.

Hanem azért jöttem,

Jössze-e hozzám vagy sem?

Hi-..... stb.

Elmegyek, elmegyek,

Kiráj úfelsége!

Hi-..... stb.

Hogyha nem kelletttem

Kocsisi ruhába,

Hi-..... stb.

Akkor most ne kelljek,

Kiráji ruhába,

Hi-... stb.

Van a szomszédodba

Kosárfonó lánya

Hi-..... stb.

Az áruhá's királyfi

(Egyszer egy királyfi + Nádi bino'
lányca)

Három árva

2
A mohácsi temetőbe,
Három árva sétál benne,
Három árva sétál benne,
Édesanyjuk nyugszik benne.
Kelj föl anyám, édesanyám!
Leszakadt a testi ruhám,
Nem kelhetek fel hozzátok,
Mer a föld gyomrába vagyok.

Van tinéktek mostohátok,
Aki gondot visel rátok,
Fejeteiket megfésüli,
Hátatokat törölgeti.

Mikor az ételt beviszi,
A három árvát kilöki,
Három árva körülnéze,
Mostohája után nézve.

Gyere testvér a pajtába,
Boruljunk egymás vállára,
Ugy sirassuk jó anyánkat,
A félnevelő dajkánkat.

Buzsák/Táska/ (pontos adatok!)
0 -

A mohácsi temetőbe
Három árva sétál benne,
Három árva sétál benne,
Édesanyjuk nyugszik benne.
Kelj fel anyjuk, kelj fel anyjuk,
Leszakadt a gyászruhájuk,
Nem kelek fel, nem kelek fel,
Van tinéktek mostohájuk;
Fejeteiket tisztulgatja,
Lábatokat mosolgatja.

Gyerünk testvér a templomba,
Borujjunk egymás vállára,
Sirassuk a jó anyánkat,
A mi kedves jó dajkánkat.

*
Visszatér a három árva,
Kenyeret is sirdogálja,
Nincsen kenyér, nincsen anyjuk
Majd az Isten segít rajtunk.

- "Vót egy kis árva- nekém
rokonom vót- és hárman vótak
tesvérek, és nagyon gonosz mos-
tohájuk vót, és ezt majnem azok
kötötték maguk, én is kislán vótam

Somogyvár, Gasparics Antalné, '928

Nem kelek fel, mer nem tudok,
A temető rabja vagyok,
A temető rabja vagyok,
Hazamenni én nem tudok.

Nem tudom mosni a ruhát,
Nem tudom mosni a ruhát,
Mer hazamenni nem tudok,
A temető rabja vagyok.

mondta az egyik (Gyugom)
Hódoshát, Virág Gyuláné, 1922.

-
A mohácsi temetőbe,
Három árva sétál benne,
Édesanyu nyugszik benne,
Kejj fül anyu, kejj föl anyu!
Lészakadt a jászruhánk is,
Lábaimra nem léphetek,
A sirombu nem kēhetek.

Visszatér a három árva,
Tēnyérébi sirdogájja,
Nincsen annyunk, nincsen apjunk,
A jó Isten segít rajtunk.

Buzsák-Táskai határban énekelte Pápai Margitka 11
éves cigány kislány, 1961-ben.

Három árva

Az ágyasi temetőbe
Három árva feketébe,
Csak azt mondják, kelj föl anyám!
Elszakadt a testi ruhám.

Nem kelhetek, nem mehetek,
El vagyok zárva tőletek,
Van néktek már mostuhátok,
Aki gondot visel rátok.

Hajatokot megfésüli,
Arcotokat megmosdati,
Mikor a reggelit főzi,
Három árva sirva nézi.

Mikor az ebédet főzi,
Három árvát kilöködi,
Mikor a vcsorát főzi,
Három árva apját kérdi.

Hollád, Mihálczai János, 1899.

A mohácsi kis temető!
Három árva sétál benne,
Három árva sétál benne,
Édesanyjuk nyugszik itt ben.

Kelj föl anyám, édesanyám!
Piszkos a mi alsóruhánk,
Piszkos a mi alsóruhánk,
Nincsen ki kimossa reánk.

Nem kellek föl, mer nem tudok,
A temető rabja vagyok,
A temető rabja vagyok,
Hazamennyi én nem tudok.

Kelj föl édes, kedves anyánk!
Csak még egyet szóljál hozzánk,
Csak még egyet szóljál hozzánk,
Nincsen nekünk apánk, anyánk.

○ Három árva

Nemesvidi temetőbe
Három árva feketébe,
Mind a három azt siratja,
Hogy nincs nekik édesanyja.
Kēj fel anyám, kēj fel anyám!

Leszakadt a testi ruhám.
Nem kelhetek három árva,
Mert lē vagyok méjen zárva.

Van tinéktek mostohátok,
Aki gondot visel rátok,
Fejeteiket megfésüli,
Gyenge arcotokat veri.

Az ebédet elkészitti,
Gyenge arcotokat veri.
Gyertek lányok /iskolába/ a pajtába,
Boruljunk egymás nyakába,
Sirassuk a jó anyánkat,
Kedves nevelő dajkákat.

Nemesvid, Hári Margit, 1914.

-
A mohácsi temetőbe

Három árva sétál benne,
Az is azért sétál benne,
Édesanyjuk nyugszik benne.

Kelj föl, kelj föl, édesanyám!
Leszakad a testi ruhám,
Nem kelhetek édeslányom,
Mer van nektek mustohátok.

Ki tikteket megfésülget,
Arcotokat jó megveri,
Ha az asztalt megteritti,
Az áfvákat kilöködi.

Táska, Bera Józsefné, 1918.

Három árva

A kovácsi temetőbe
Három árva sétál benne,
Az is azért sétál benn,
Édesanyjuk nyugszik benne.

Kelj föl anyám, édesanyám!
Elszakadt már a gyászruhánk,
Nem kelök föl három árva,
Deszka közé vagyok zárva.

Van ténéktek mostohátok,
Aki mindig dul-fül rátok,
Mögfésüli fejetöket,
Kékre veri képetöket.

Rinyakovácsi, Jandzsó Györgyné, 1906. *

A buzsáki temetőbe,
Három árva sétál benne,
Három árva sétál benne,
Édesanyjuk nyugszik benne.
Keljj föl anyjuk, kelj föl anyjuk,
Elszakadt a gyászruhájuk,
Elszakadt a gyászruhájuk,
Nincs, ki fehértenyűt adjon rájuk.

Nem kelhetek három árva,
Mert sötétbe vagyok zárva,
Mert sötétbe vagyok zárva,
Van ténéktek mostohátok,
Aki gondot visel rátok.

Buzsák, Kara Lajosné, 1936.

A három ábra

Mikor az Ur Jézus
Krisztus a földön járt,
Jeruzsálem városban
Szállást ő nem talált.

Beméne egy házba,
Vendégfogadóba,
Kaphatnék-e szállást
A Jézus Krisztusnak?
A Jézus Krisztusnak,
Az ő érdemiért.

Nem adhatok szállást
A Jézus Krisztusnak,
A Jézus Krisztusnak
Az ő érdemiért.

Mert maj nekem lősznek
Nagy, gazdag vendégim,
Azok majd belőle
Nagy csúfot üznének.

Mönj el Ráör, mönj el
A falu végére,
Ott lakik, ott lakik
Szegény özvegyasszon,
Szegény özvegyasszon,
Veronika asszon.

Jó estét, jó estét!
Szegény özvegyasszon,
Szegény özvegyasszony,
Veronika asszony.

Kaphatnék-e szállást
A Jézus Krisztusnak,
A Jézus Krisztusnak
Az ő érdemiért?

Adhatok én szállást
A Jézus Krisztusnak,
A Jézus Krisztusnak
Az ő érdemiért.

Van énnéköm ágyam,
Három vetött ágyam,
A legszöbökibe
Lefekhetik Jézus.
A legszöbökibe
Lefekhetik Jézus.
A lábánál fölkel
A fényes holdvilág,
A fejénél fölkel
Ragyogó napvilág.

Somogyudvarhely, Lajosné,
1908.

Szálláskereső Jézus

Mikor az Ur Jézus
Ezen a földön járt,
Názáret városba/Jeruzsálem.../
Szállást hogy nem talált.

Elmenén egy házba,
A város végire,
Ha adnál szállást
Az Ur Jézusunknak.

Vagyon nekem egy házam,
Három vetett ágyam,
Amejjikbe tetszik,
Krisztus lefekhetik.

A lábánál fölkelte
Gyönyörű holdvilág,
A fejénél fölkelte
Gyönyörű napvilág.

..... [tovább nem tudta, csak hűga, Borbély Teréz, de miudkettou azaz a cíveid
tél a Dúsgazdag-áruvet (L. Egjid, Zsidó Értéktárolt) 1903.
126-143.

A dúsgazdag lakodalmát
Mostan tartja,
Ó, hol vagytok, hogy nem szánytok
Velem társak, jó barátok?
Áspiskigyók, rutol fájók
Karjaimat majd elrágják,
Ó, hol vagytok, hogy nem szánytok,
Velem társak, jó barátok?

Kutas, Borbély Lajos, 1903.

AP 9154

1978. jan.

Mikor az Ur Jézus
Ezen a földön járt,
Jeruzsálem városába
Szállást nem találván.

Bémene egy házhoz,
Vendégfogadóba,
Vendégfogadóba.

Adj Isten jó estét
Néked kedves uram! ✕
Adhatnál-e szállást
A Jézus Krisztusnak,
A Jézus Krisztusnak
Az ^ő érdemijér,
Sok szenvedéséjér,
Sok szenvedéséjér.

Nem adhatok szállást,
Mer nékem jönnek majd
Nagy, gazdag vendégim,
És azok belőléd
Nagy csufot üznének,
Nagy csufot üznének.

Menj el Pétör, menj el,
A város végére,
Ott lakik egy özvegy,
Ott lakik egy árva
Veronika asszony,
Veronika asszony.

Adj Isten jó estét
Veronika asszony,
Veronika asszony!

Adhatnál-e szállást
A Jézus Krisztusnak
Az ő érdemijér,
Sok szenvedéséjér.

Van ^énekem házam,
Három vetött ágyam,
Léfekhetik Jézus
A legszebbikjébe,
Lefekhetik Jézus
A legszebbikjében.

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Siófok/Vonyarcvashegy/, Kuti Józsefné, 1885. ✕

A Szálláskereső Jézus

Mikor az Ur Jézus
Krisztus a földön járt,
Beméne egy házhoz,
Vendégfogadóhoz.

Adj Isten jó estét,
Neked édes uram!
Hogyha adnál szállást
A Jézus Krisztusnak,
Az érdemiért, kinszenvedésiért.

Nem adhatok szállást
A Jézus Krisztusnak,
Az ő érdemiért,
Kinszenvedésiért.

Lésznek majd énnekem
Sok gazdag vendégim,
Azok tebelőled
Mind csufot üznének.

Mönj el Pétör, mönj el
A város végire,
Ott lakik egy szegény,
Árva özvegyasszony,
Árva özvegyasszony,
Veronika asszony.

Adj Isten jó estét,
Árva, özvegy asszony!
Árva, özvegyasszon,
Veronika asszon!

Hogyha adnál szállást
A Jézus Krisztusnak,
Az ő érdemiért,
Kinszenvedésiért.

Van énnékem házam,
Három vetött ágyam,
Amellikbe tetszik,
Jézus abba fekszik.

A fejénél fölkelte
A fényes holdvilág,
A lábánál fölkelte
Ragyogó napvilág.
Ki ennél meglátja
Széles e világát,
A Jézus Krisztusnak
Drága szép csillagát.
Né lenne káromló,
Inkább szánakodó,
Árván és özvegyen
Méltán sajnálkodó.
Dicséertessék a Jézus Krisztus!

Horvátkút, Nemes Jánosné, 1900.

A szállás kereső Jézus